

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов

Членове: Светла Букова
Иванка Шкодрова

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
в присъствието на прокурора Апелативна прокуратура - София
като разгледа докладваното от Пламен Дацов Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20201000601389 по описа за 2020 година

С Присъда №903182 от 15.07.2020 година, Окръжен съд - Благоевград по НОХД№88/18 год. е признал подсъдимия Т. М. М. за виновен в извършено престъпление по чл.351, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.350, ал.3, пр.1 и пр.3 вр. ал.1 вр. чл.26 НК като го е осъдил на 5 години „лишаване от свобода“ при „общ“ режим. Със същата присъда е оправдал частично подсъдимия за това, че от деянието му на 29.12.2015 год. е последвала смъртта на Т., както и за това, че от неустановена дата до 27.12.2015 год. е последвала смъртта на Г.. Осъдил е подсъдимия да заплати на гражданските ищци обезщетение за неимуществени вреди за сумата от 150 000 лева на пострадалите - М., М., М., М. и П.а, като е отхвърлил иска до горницата на пълно предявената сума. Отхвърлил е и гражданския иск предявен от пострадалия Т. поради наличното оправдаване. Осъдил е подсъдимия да заплати на Х., К. и К. сумата от 80 000 лева за неимуществени вреди и е отхвърлил иска до пълната предявена сума. Осъдил е подсъдимия да заплати неимуществени вреди на Б., Н.Н. и М. за по 20 000 лева, на И.Н. за 30 000 лева и на П. и М. за по 10 000 лева, като е отхвърлил предявените иски до пълния им размер.

В срок са подадени въззивен протест и допълнение към него от Окръжна прокуратура – Благоевград с предложение за отмяна на присъдата и постановяване на нова – осъдителна по първоначално повдигнатото му обвинение по чл.350, ал.3, пр.1 и пр.3 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 НК с наказание от 15 години „лишаване от свобода“ при „строг“ режим. Депозирани са подробни съображения.

В срок са подадени и следните въззивни жалби:

Въззивна жалба от подсъдимия чрез адв.Т. с молба за отмяна изцяло на атакуваната

присъда и постановяване на оправдателна такава. Депозирано е допълнение към въззивната жалба. На подробните съображения съдът ще отговори в рамките на настоящото решение.

Подадена е въззивна жалба и след указанията на САС за администриране – допълнение към нея, от повереника адв.А. - представляваща частните обвинители и граждански ищци - М., М., М., Т., К. и К. срещу оправдателната част на присъдата с молба за отмяна и постановяване на осъдителна по първоначалното обвинение. Сочи се, че са събрани доказателства както за евентуалния умисъл на М., така и по отношение на изготвянето на домашна ракия, което представлява алкохол с неизвестен произход и това било достатъчно основание, макар и да не са налице преки доказателства свързани с въпросната отровна напитка, ведно с косвените доказателства, до доведат до един единствен извод свързан с доказаност на авторството на деянието.

Депозирана е и въззивна жалба от адв.Б. – повереник на частната обвинителка и гражданската ищца - М. с молба да се отмени оправдателната част на присъдата, да се постанови осъдителната и да се уважи гражданският иск в пълния му размер.

Депозирани са отделни жалби от служебния повереник - адв.Т. на гражданските ищци и частни обвинители И. и Н.Н.и, Б., М., П., М., с които се моли да се признае подсъдимият за виновен по чл.350, ал.3 вр. ал.1 НК и да се уважи изцяло предявения граждански иск.

В хода на съдебните прения всички страни излагат своите възражения поддържайки протеста и жалбите, на които съдът ще отговори в настоящото решение.

Подсъдимият моли за оправдателна присъда.

САС след като се запозна с материалите по делото, поотделно и в тяхната съвкупност и съобрази становищата и възраженията на страните, достигна до следните фактически и правни изводи:

Правилно и законосъобразно, отчитайки доказателствата по делото и анализирайки същите подробно и задълбочено, решаващият съд е достигнал до фактическа обстановка, която въззивният споделя.

Подсъдимият Т.М. е неосъждан, семеен и към момента на процесното деяние е извършвал дейност по обработване и продажба на дървен материал – собственик на „Лесоинвест – 1“ ЕООД със седалище и цех в гр.Якоруда. В същия този цех често се организирани сбирки, на които присъствали приятели и познати на подсъдимия, през което време се употребявал алкохол - носен от различни лица и такъв предоставен от подсъдимия.

При неустановени обстоятелства и от неустановено лице към 20.12.2015 год. М. се снабдил с алкохолно питие съхранявано в неговия цех на ул.“Трещеник“ №2, което било като съдържание метилов алкохол разреден с вода. Същото е било произведено от неустановено лице в разрез с чл.121, ал.2 Закон за виното и спиртните напитки (ЗВСП) и чл.123 от същия закон, както и не е притежавало сертификат за автентичност съгласно чл.131, ал.5 от ЗВСП. Въпросната напитка е била предоставена на М. като плодова ракия, а подсъдимият е черпил със същата свои приятели, които се събирали в цеха му като дори и го е продавал на цена от 6 лв. за литър, включително и го подарявал.

В гр.Якоруда било известно, че в цеха на подсъдимия често се осъществявали събирания, при които се употребявало голямо количество алкохол. Същата ситуация се развила и в края на лятото на 2015 г. когато имало пазар в съботен ден, като свидетели живеещи в с.К. посетили въпросния цех, където обичайно имало много хора заедно с подс.М.. Там били - св.Р.К. с прякор „Р.“ (потвърдено от свидетелите Д., Б. и самият К. в досъдебното производство), който заедно с още две лице от с.К. – св.Д.Д. и лице с прякор „Б.“ - яли, пили и се веселили като извикали „зурни“, които да обогатят приятната обстановка. Свидетелите Н. и Б. – музикантите на сбирката, им направило впечатление, че в цеха на подсъдимия, от който те били извикани, имало голямо количество хора, които пиели много алкохол. Двамата свидетели сочат и още едно обстоятелство, което безпротиворечиво се разкрива по делото, че М. в гр.Якоруда бил известен с прозвището „Ф.“ (потвърдено от Д. и К.).

От показанията на свидетелите, които ще бъдат обсъдени в частта анализ на доказателствената маса, се установява, че св.Р.К. купил ракия от подсъдимия в туба от 5 литра, което се потвърждава от св.А.К.. От своя страна св.Д. е категоричен, че Р.К. е получавал като подарък от подсъдимия също шишета с ракия, а самият К., макар с известно колебание също твърди, че е купувал алкохол от подсъдимия) върху които факти е важно да се акцентира с оглед наличните доказателства установяващи разпространението от страна на М. на ракия.

На 19.12.2015 г. - отново съботен ден, свидетелите К., Д. и съпругът на св.Х. С. – С. Е., след пазара в гр.Якоруда решили да минат през цеха на подсъдимия, където за пореден път имало алкохолна сбирка, където М. пиел заедно с други двама човека от гр.Якоруда. Д. пристигнал на въпросната сбирка с предварително взет галон бира, а К. и Е. изпили по 1-2 ракии (установено от показанията на К. в досъдебното производство, включително и тези на Д.), а впоследствие извикали и шофьор да ги закара в с.К., където живеели.

На следващия ден - 20.12.2015г. починал Е., а впоследствие починали и още лица, което провокирало свидетелите К., Д. и Б. да не ходят повече в цеха на подсъдимия по въпросните алкохолни сбирки, на които преди това били чести гости.

Подсъдимият бил в много близки приятелски отношения с починалия Ю.С.М. с прякор „С.“, като същите често били заедно, помагали си, а самият М. пиел ежедневно алкохол като това го правил или в цеха на подсъдимия или в заведения в града и никога в собствения си дом, където живеел заедно с родителите и брат си – свидетелите С. и А. М.и и М. М..

Така на 19.12.2015г. М. отново бил в цеха на М. когато, както вече бе посочено, пристигнали К., Д. и Е..

На 20.12.2015 г. М. и М. били заедно в кафене „Фери“ в гр.Якоруда, където пристигнали св.М.К. и св.Д.П.. И по време на тази среща отново е било уговорено, около обяд на същия ден, да отидат в цеха на подсъдимия, за да пият и ядат.

Директно от кафенето подсъдимият с М. тръгнали за цеха, а половин час по-късно пристигнал и св.К., който в този ден пиел вино, където заварил и св.П.. Става ясно от показанията на присъствалите, че подсъдимият е оставил на масата въпросната домашна ракия представена като плодова и донесена от неизвестно лице, за да почерпи М. и другите от присъстващите. Това обстоятелство се установява от събраните по делото доказателства, като единствено не следва да бъдат кредитирани показанията на св.К., които подкрепят

защитната позиция на подсъдимия, че именно М. е донесъл въпросната ракия, тъй като другите свидетели не са виждали същият да носи такава ракия, като за това обстоятелство настоящият състав напълно се солидаризира с анализа на решаващия съд.

След 15 часа в цеха към оформилата се компания се присъединил и св.А.Ш., който бил поканен от подсъдимия, както и св.Р.М., който често ходил при подсъдимия да играят карти като се случвало така, че докато той пиел ракия М. е пиел вино. М. донесъл 2 бутилки от по 0,5 литра домашна ракия произведена от него и пристигнал със своя приятел Ю.Л. от гр.Белица. По време на алкохолната сбирка св.К. докато е присъствал там възприел, че от шише от 1,5 -2 литра от „Кока Кола“, пиел единствено починалият М., което се потвърждава и от св.П.. През това време подсъдимият и П. пиели вино. Другият присъстващ на сбирката св.Ш. пиел ракия, но от тази донесена от св.М. като това обстоятелство се сочи лично от Ш. в неговите показания. Междувременно П. се обадил на св.Н. П., който донесъл пастърма и като изпил чаша вино си тръгнал. Важно обстоятелство в случая е, че М. и Л. пиели от ракията на М., а не от плодовата на подсъдимия.

Към 17, 30 часа М. се отбил в сервиза на св.П., за да го уведоми, че се местят в кафене „Фери“, където П. отишъл към 18,30 часа и видял М. и Ш.. Направило му впечатление, че починалият М. си поръчал ракия, но още при първата глътка се разкашлял, казал, че му е лошо, повърнал и не могъл да я доизпие, докато другите двама - П. и Ш. продължили да пият и изпили още няколко ракии.

Междувременно, а и с оглед лошото си състояние, М. решил да се прибере в дома си около 22 часа, където неговата майка – А.М. в показанията си заявява, че синът ѝ не се чувствал добре, не искал да яде и веднага си легнал. През нощта излизал извън къщата да повръща и около 07,15 сутринта тръгнал на работа. В 9,45 часа отново се върнал в дома си, където негови колеги го закарали. Казал на баща си, че му е много лошо, а след 15-20 минути заявил, че вече и не може да вижда. Междувременно на същия ден около обяд подсъдимият се обадил в дома на М. като неговата майка казала, че той е много зле. Това наложило съпругата на брат му да го закарала в спешния център в гр.Якоруда, където по-късно пристигнали С. и М.М.и. След като в спешния център му сложили инжекция той отново се прибрал в дома си, но състоянието му продължило да се влошава със силни болки в кръста, изтръпване на устата, болки в цялото тяло и особено гърба и гърдите, липса на каквото ѝ да е зрение като накрая и посинял. По препоръка на личния му лекар бил закаран в болницата в гр.Разлог, където е докаран с диагноза инсулт и около 15-15,30 часа починал без да му бъде правена аутопсия за причините на смъртта поради отказ от неговите близки, а на 22.12.2015 г. бил погребан.

На 13.01.2016 г. в гр.Якоруда е била извършена ексхумация и аутопсия на трупа на починалия Ю. М., от който са били иззети урина и кръв. В тази връзка от изготвената съдебно-химическа експертиза (СХЕ) се установява съдържание на метанол в коматозно-летална концентрация и наличие на мравчена киселина отново в летална концентрация. В иззетата биологична проба от кръв вещите лица не са установили наличие на етанол, а само на метанол 3.1 и мравчена киселина. В урината също метанол и мравчена киселина като важното в случая е, че при метанола стойностите били в токсична концентрация и достигали до коматозно-летална концентрация, което показва, че при починалия е било налице остро екзогенно отравяне с метанол в напреднал стадий на развитие и с изразен метаболизъм на метанола до краен токсичен метаболит – мравчена киселина в стойности несъвместими с

живота, поради което при тези показатели смъртният изход е бил неизбежен, независимо от лечението. Важно обстоятелство, което се подчертава от експертите е, че макар в пробите да не се установява наличието на етанол, то това не изключва едновременния му прием заедно с метанола като в подобен случай първо той се разгражда след което започва метаболизмът на метанола. В допълнение следва да се отбележи и, че високата концентрация на метанол доказва наличието на високо съдържание на метанол в приетата течност като това може да се случи, с оглед фактологията по делото, при механизъм чрез орално приемане.

Във връзка с ексхумацията е назначена и изготвена съдебно-медицинска експертиза (СМЕ) на труп, която установява, че причината за смъртта на М. е отравяне с метилов алкохол вследствие, на което е настъпила остра мозъчна и сърдечно-съдова недостатъчност поради смъртоносно отравяне с метилов алкохол с предшестващи изяви - главоболие, трудно дишане, цианоза, рязко намаляване на зрението и др. като това, че метиловият алкохол има органолептично сходство с етиловия алкохол, приемът на токсичното вещество отговаря да е през устата самостоятелно или примесено с етилов алкохол под формата на спиртна напитка на 20.12.2015 г., като е възможно пострадалият да не е разбирал, че приема такъв алкохол именно поради описаното сходство. Вещите лица са категорични, че неустановяването на етилов алкохол при М. може да се дължи на това, че не е бил приет такъв или защото се е елиминирал със скорост 0,15 промила на час и, че не може да се определи точното количество изпит метилов алкохол, защото това зависи от много различни фактори.

В потвърждение на горната теза е и експертизата на в.л. В., която като изследва обекти 4.3 и 4.6 (описани като жълтеникава течност с концентрация на метанол много над допустимото) установява, че те не съдържат етилов алкохол, а само метилов като са определени и концентрациите. Въпросната течност се получава при разреждане на чист метанол с вода и посочените проценти от експерта констатира приблизително обемно съотношение на метанол към вода, а не на метанол към етилов алкохол, както е нормативното изискване, и в този смисъл не е налице спиртна напитка, а водно-алкохолна смес от метанол и вода.

Правилно първият съд приема, че с оглед целия доказателствен материал и въпросната експертиза, изводът който може да се направи е, че обект 4.3 е предаден на 28.12.2015 г. от И. П.а в пластмасова туба от 5 л. с жълтеникава течност около 100 мл, като предаващата тубата е баба на св.Б. и същата е била с мирис на ракия. Обект 4.6 е бил предаден на 27.12.2015 г. от св.К. и е пластмасово шише от 2 л. „Кока Кола Зиро“ с течност 800 гр., като е необходимо да се уточни, че при измерването се е установило количество 980 мл., а изетата представителна проба от 200 мл. е била поставена в пластмасова бутилка от 0,5 л.

Всичко гореизложено правилно води решаващата инстанция до извода, че на 20.12.2015 г. М. е пиел водно-алкохолна смес с жълтеникав цвят, представляващ метилов алкохол разреден с вода, като описаните от свидетелите негови симптоми напълно отговарят на посоченото от СМЕ.

Що се отнася до починалия В. М., за който в мотивите си първият съд дава подробно и аналитично изследване съобразено доказателствата по делото, се установява, че същият живеел сам в гр.Якоруда, където често се събирал със свои приятели включващо почти ежедневно пиене – видно от показанията на свидетелите М. К. и С.К.. Не е без значение и още едно обстоятелство, че М. е бил приятел със С.М. Е.Ц. и А.М..

Важен ден свързан с процесния случай е 24.12.2015 г., когато В.М. имал рожден ден поради което поканил приятели - видно от показанията на св.А.М., за да почерпи. В дома му за тържеството дошли – С.М. и Е.Ц., които купили от магазина „Карнобатска ракия“ от 1 л. и 700 мл. и мастика „Пещера“ от 700 мл. с бандероли. По време на рождения ден С.М. пил мастика, а другите двама ракия - цялата бутилка от 700 мл. и половината от 1 л. По този начин приключил рождения ден.

На 25.12.2015г. - около обяд, в кафене в гр.Якоруда, където присъствали Ц. и М., се присъединили починалите М. и М.. След обяд - около 15 часа, докато Ц., М. и М. пиели бира в дома на св.М. се обадил св.М.К., който казал, че има „хубава ракия“ при Ф. (подсъдимия) и се разбрали да отидат в цеха на последния, видно от показанията на св.К., който от своя страна също отишъл на посоченото място, за да свърши определени задачи. Впоследствие К. и М. седнали, както е обичайно да пият, където имало бутилка от 0,5 литра ракия, от която пил К. и бутилка с вино, от която пил подсъдимият. Междувременно се обадил и св.Б., който бил с починалия К., където двамата пили, според показанията на св.Б., „по ракия“.

На по-късен етап с оглед уговорката с подсъдимия, двамата отишли около 16 часа в цеха на М. с поръчания от него заек, където заварили подсъдимия и св.К.. Б. и К. седнали на масата, вече видимо употребили алкохол, и си сипали от ракията сложена от подсъдимия на масата, за да продължат да пият. Междувременно от споменатото от св.Б. станало ясно, че на следващия ден той ще коли прасе, поради което помолил подсъдимия да му даде 3 литра ракия за почерпка. М. донесъл пластмасова прозрачна 5 литрова туба, в която налял 3 литра от водно-алкохолната смес, която подсъдимият смятал за домашна плодова ракия, но в действителност била метилов алкохол - разреден с вода, която безплатно предоставил на Б.. Въпреки наличните противоречия между показанията на Б. и К. по отношение на количеството на течността и къде е била пластмасовата бутилка, първостепенният съд правилно е кредитирал прочетените показания от досъдебното производство на св.К., които вече бяха отбелязани като част от възприетата фактическата обстановка. От една страна, показанията на К. са дадени много по-рано от тези на св.Б.. От друга страна, самият Б. когато е отишъл в цеха е бил повлиян от алкохол и това също оказва влияние върху точността на сведенията свързани с тези детайли и на трето място самият Б. дава тези показания след прекарано време в болница, където е бил лекуван от сериозни здравословни проблеми, което допълнително е оказало влияние върху точността на тези обстоятелства. Още повече, че самият К. в хода на съдебното следствие пред първата инстанция изцяло поддържа показанията си, че в заявеното от него пред окръжния съд и това в досъдебното производство не се наблюдават противоречия.

Междувременно след като ракията била изпита Б. и К. си тръгнали, но по пътя срещнали св.Ю.М., който поканил двамата да влязат в дома му, където Б. сипал около 50 гр. „ракия“ от тази взета в цеха на подсъдимия. Св.М., който не успял да изпие цялата течност, тъй като бутнал чашата разбрал, че същата е предоставена на Б. от подсъдимия. След това Б. и К. отново си тръгнали, но този път по домовете.

В същия ден и място, след като Б. и К. си тръгнали от цеха на подсъдимия, около 17 часа пристигнали починалите С.М. и В.М., тъй като М. и К. предварително се били разбрали да вземат от подсъдимия ракия, тъй като се говорило, че била много хубава и скоро са му я докарали. М. и М. седнали на масата с подсъдимия и К. и изпили около 50 гр. „ракия“. Впоследствие поискали от подсъдимия да си купят 2 литра от същата „ракия“, която се продавала по 6 лева за литър. Тогава подсъдимият налял на М. и М. от въпросната течност,

които му дали 12 лева за това водно-алкохолна смес. М. сипал въпросното питие в пластмасова бутилка от „Coca Cola Zero“. Тогава М. поканил К. да дойде с него при М., където щели да продължат да пият от „ракията“, след което си тръгнали като по пътя срещнали Ю.М., който също бил поканен да пие с тях, но той отказал. Междувременно М. и М. дали на М. да пробва ракията и той си пийнал като му отсипали от същата бутилка в друга с минерална вода от 0,5 литра в количество около 150-200 грама, която той изпил на следващия ден.

Впоследствие М. и М. срещнали и св.А.М. като и него поканили да дойде в дома на В.М., но той имал други ангажменти. След като пристигнали в дома на М., М. се обадил на Ц. и му казал, че е купил много хубава ракия от подсъдимия и го поканил да пие с тях (тези обстоятелства категорично се потвърждават от показанията на св.Ц., които са били прочетени в хода на съдебното следствие пред първия съд и той ги потвърждава).

Около 17,30-18 часа Ц. минал през дома на М. като на масата видял въпросната бутилка от „Кока Кола“ с черен етикет. Ц. си сипал от нея в малко количество – не повече от 100 грама, тъй като след това отивал на работа в близката бензиностанция, където работил. В процеса на разговор Ц. разбрал от М. че тази водно алкохолна течност представлява се за плодова ракия е купена от подсъдимия за по 6 лева на литър, което се подкрепя от показанията и на останалите лица участващи в това събитие в цеха. Същевременно Ц. тръгнал на работа като по пътя изпил на друго място още 200 грама, а на следващия ден в кафене „Ф.“ още 300 грама ракия. След като Ц. си тръгнал, М. и М. продължили да пият до 21 часа, а когато М. се прибрал в дома си се оплакал на майка си – св.Х.М., че го боли главата.

Когато се събудил сутринта на 26.12.2015 г. М. се чувствал много зле и за това тръгнал да търси помощ. По-късно му е била указана медицинска помощ във ФСМП Якоруда, тъй като преди това в 7 часа е бил намерен в безпомощно състояние в района на службата „Социални грижи“ в гр.Якоруда. Състоянието му било много тежко – слабо дишане, неконтактен по думите на фелдшера – св.М. У. на когото казал, че пил много. Малко по-късно изпаднал в безсъзнание с диагноза интоксикация, алкохолна кома и починал същия ден в 8,15 часа. На следващия ден – 27.12.2015 г. е бил погребан в гробището на гр.Якоруда.

На 26.12.2015 г. се развили събития, които св.Ц. разказва в своите показания като това, че разбрал, че М. е починал, а М. му казал, че се чувства зле. В тази връзка последният поради тежкото състояние, в което е изпаднал отишъл в медицинския център в гр.Якоруда. Прибрал се в дома си и когато майка му се върнала у дома се оплакал, че му е студено, че се чувства много зле и разказал къде е бил предната вечер, какво е пил – ракия и къде – при подсъдимия. Заради влошеното му състояние, отново заедно с майка си, М. отишъл в медицинския център, където му сложили инжекция. Въпреки медицинската помощ той продължил да се влошава, което се изразявало в повръщане и загуба на зрение. Майка му много се притеснила и извикала личния му лекар, който казал, че ако не се подобри следва да бъде извозен за гр.Разлог. М. продължил да се влошава, поради което неговата майка се обадила на тел.112 и синът ѝ бил извозен на 27.12.2015 г. в 3, 40 часа в гр.Разлог. Час по-късно той изпаднал в кома и на 27.12.2015 г. починал. След извършена аутопсия на 28.12.2015 г. бил погребан.

Междувременно св.Ц. докато бил на погребението на М. разбрал за смъртта на М. което го накарало да се усъмни какво е имало в бутилката с алкохол на 25.12.2015 г., поради

което споменал на св.М.К. да разберат какво точно е съдържанието във въпросната туба. Същото подозрение възникнало между свидетелите Ц. и М., които на въпросното погребение решили да разберат какво има в „ракията“, която са пили. Вследствие на тези разговори в дома на В.М., Ц. решил да покаже на К. пластмасовата бутилка от 2 литра с надпис „Coca Cola Zero“, от която както се посочи в настоящите мотиви са пили М., М. и Ц. вечерта на 25.12.2015 г. Извадили бутилката от хладилника, в която все още имало около 500 г., след което К. казал на съпругата си да заключи същата в другата стая на къщата. Тази бутилка св.К. предал на пристигналите в дома му полицейски служители и по-конкретно на св.А., който от своя страна я предоставил на разследващия полицай със съответния протокол видно от л.6, т.4 и л.5 от същия том на д.п. Другите три шишета от хладилника били предадени на 27.12.2015 г., като на всички бутилки е бил извършен оглед - видно от т.2, л.1-6 от д.п. и впоследствие осъществени експертизи.

На 30.12.2015 г. е била извършена ексхумация на трупа на В.М. - л.178-184 от т.2 на д.п., а от заключението на СМЕ на труп се констатира, че смъртта е настъпила поради остра мозъчна и сърдечно-съдова недостатъчност, вследствие смъртоносно отравяне с метилов алкохол. Прави впечатление, че от експертизата се констатира същите дегенеративни токсични увреждания каквито са били установени при аутопсията на Ю.М.. Важно е да се подчертае, че вещото лице З. изрично отбелязва при своя разпит пред първата инстанция, че независимо, че се наблюдава стеатоза на черния дроб както при М., така и при М., то това няма никакво отношение към смъртта, а именно колко често същият е употребявал алкохол. Да, констатира се честа употреба на алкохол, която е увредила черния дроб, но в конкретния случай смъртта е вследствие на посоченото по-горе отравяне с метилов алкохол, което по своята характеристика е било смъртоносно. Още повече, че изводът за въпросното отравяне е свързан със симптомите, които е имал починалият преди смъртта си, а именно – главоболие, затруднено дишане, цианоза, рязко намаляване на зрението като в случая е важно да се подчертае последователността на проявите, тъй като същите се развиват часове след консумацията на въпросната алкохолна течност в зависимост от индивидуалността на съответното лице. Още повече, че този, който приема въпросната течност не може да разбере, че приема метилов алкохол, тъй като то е било комбинирано с етилов алкохол приеман през устата и това е потвърдено като извод от експертите и по-конкретно в.л. З.. Важно е да се подчертае, че липсва противоречие между заключенията на СМЕ и СХЕ във връзка с ексхумацията на В.М., където се е установило съдържание на метанол в коматозно-летална концентрация и мравчена киселина в летална концентрация в кръвта, урината и вътреочната течност. Именно наличието на такива високи концентрации на метанол, които подробно са описани в експертизата, предполагат, според експерта, прием от страна на В.М. повече от 250-300 мл. чист метанол, което се уточнява от експерта е еквивалентно на 600 мл. разтвор, съдържащ 40 об.% метанол. Вещите лица са категорични, че при тази концентрация на мравчена киселина и количество приет алкохол смъртта би настъпила до няколко часа, което съответства и на описаните събития свързани с починалите лица. Същото следва да се отбележи и по отношение на липсата на противоречие между СХЕ и гласните доказателствени средства за закупеното количество алкохол от М. и М. както и изследваното количество в бутилката предоставено от св.К., от която са пили М., М., М. и Ц., като в.л. В. видно от л.124-128 на т.2 от д.п. е отбелязала, че съдържанието на течността е чист метанол, разреден с вода, а във въпросната бутилка неговата концентрация е 45%.

Като потвърждение на горните изводи е фактологията свързана със смъртта на С.М. който също както и М. е пил от въпросното питие и бутилка на 25.12.2015 г. Заключенията

и в СМЕ и СХЕ са аналогични за причината на смъртта, наличието на метилов алкохол и мравчена киселина подобно на заключенията за Ю.М. и В.М.. В тази връзка правилно първият съд е приел, че показанията на свидетелите Ц., М., К. и М. за това кога и какво е пил и какви са били симптомите напълно се подкрепят и от назначените експертизи на л.28-33 на т.2 от д.п. Както и при другите изследвания и при М. в кръвта се установява наличието на метанол, а не на етанол, което доказва, че приетото количество чист метанол е повече от 150-300 мл., което е еквивалент на 70 мл. чист метанол. В тази връзка правилно съдът при наличното противоречие между в.л. 3. – съдебен лекар и експертите по токсикологичната експертиза, приема това на последните поради специфичната тяхна специализация, която същите имат, а именно, че наличието на етанол в стомашната лигавица не представлява остатъчно количество от приет етанол. Въпреки това не се изключва прием на такъв с метанол, но в подобен случай етанолът би се разградил първи, след което ще започне метаболизъм на метанола. Като заключение отново основателно първият съд е приел, че при липса на каквито й да е противоречия между коментираните експертизи и споменатото от вещите лица, може да се приеме категорично, че смъртта на С.М. е настъпила вследствие на употребеното количество около 150-300 мл. течност, съдържаща метанол от бутилка от „Кока Кола“ с черен етикет, предадена от св.К..

На 25.12.2015г. - от питието в коментираната бутилка, М. и М. дали на Ю.М., който го изпил на 26.12.2015г. - в своите показания той сочи, че се е случило вечерта и количеството било около 150-200 гр. И при този свидетел, както при останалите починали лица симптомите, които получил са еднотипни. Така на 27.12.2015г. сутринта загубил зрението си и не могъл да се измие, а на 28.12.2015г. постъпил в болницата в гр.Разлог. На по-късен етап в МБАЛ в Благоевград, където му е осъществено интензивно лечение за отравяне с метилов алкохол, което е видно от медицинската документация на л.36-44, т.IV на д.п. И при този свидетел, както при останалите консумирали въпросната течност, се установява от СМЕ, че се касае за отравяне с метилов алкохол, което му е причинило разстройство на здравето временно опасно за живота. Експертът А. сочи, че малката концентрация на метилов алкохол не е могла да причини тежки клинични изяви на интоксикация, но за настъпването на симптоми, свързани с посочените здравословни проблеми – зрение и прочие е достатъчна и малка концентрация на метилов алкохол, а същевременно голямата концентрация на етилов алкохол, както е при М. като комбинация - 2,15 етилов и 0,03 пр. метилов са допринесли, смущенията в зрението да отшумят по-бързо и възстановяването да се осъществи за по-кратко време, докато при отравяне с метилов алкохол възстановяването е дълго, а последиците тежки. С оглед на всички доказателства и изготвени експертизи, а именно заключенията на вещите лица А., М., К. и А., както и показанията на М. и С. води след себе си до категоричния извод, който правилно е възприел първият съд, че при Ю.М. е налице отравяне с метилов алкохол и във връзка с изпитото от него спиртно питие в количество 150-200 г. на 26.12.2015 г. и поради приетият след това етилов алкохол видно от кръвните му изследвания на 29.12.2015г. е довело до там при токсикологичното изследване да не се установи висока концентрация на метанол. Въпреки това с оглед показанията на посочените свидетели недвусмислено се установява, че М. е употребил от въпросната течност дадена му от М. и М. като е разбрал от последните двама, че са я купили именно от подсъдимия, което от своя страна е довело и до аналогичните симптоми с останалите лица употребили същата течност.

Междувременно, докато са протичали вече посочените събития, на 26.12.2015 г. сутринта в дома на св.М.Б. в гр.Якоруда се събрали свидетелите Д. А. П., Н. Р. Н., И. Я. Н. и

починалият М. Ю. К., а поводът бил коленето на прасето на св.Б..

След като приключила процедурата по заколването и подготовката на свинското месо решили, както по принцип често правили, да седнат и се почерпят за добре свършената работа. В този момент отново така наречената плодова ракия, закупена от подсъдимия, е излязла за консумация под формата на 5 литрова пластмасова бутилка с налята в нея 3 литра от въпросната течност. Б. действал като от голямата бутилка наливал течността в по-малка стъклена от ракия „Пещера“ и от същата тази бутилка въпросната течност се разливала по чашите на присъстващите. По-късно св.М. дошъл за малко и си тръгнал, а по-късно към 15-15,30 ч. дошъл и св.Ж.П., който в своите показания сочи, че в чашите на гостите имало около 50 грама, а в тубата останала течност около 2 - 2,300 л. П. също решил да опита от ракиената течност, като Б. на него налял по същия начин и той изпил около половин чаша, а след това вино и си тръгнал към 16-17 часа, като всичко вече към този момент, отново по негови показания, са били пияни.

Начинът на придобиване на въпросната жълта течност представяна като плодова ракия, от която всички гости консумирали, се установява от показанията им, че Б. е закупил от подсъдимия, което се потвърждава от св.И.Н., св.Н.Н. и от самия Б.. Същите подробно описват каква е била бутилката, каква капачка и цвят имала като показанията им за тези обстоятелства не се разминават, включително и за това какво количество алкохол от нея са изпили. В тази връзка дори св.Н.Н. по-рано от другите си тръгнал, тъй като не се чувствал добре. Освен всички присъстващи на така наречената „свинска сватба“ и самият починал М.К. също е пил от въпросната жълта течност наподобяваща ракия. Такъв тип напиване е било почти ежедневна практика при починалия като това се потвърждава от неговата майка, брат и жена, с която живеел на съпружески начала – свидетелите А.К., Д. П.а и К.Х., като според последната от „свинската сватба“ починалият се е прибрал пиян. Междувременно св.Б., организатор на въпросното животинско сватбарско събитие, след като всички твърде пияни се разотишли решил да пресипе остатъка течност от пластмасовата бутилка в стъкленото шише от Пещерска ракия, а на дъното на пластмасовата останала малка част от жълтата течност. Двете бутилки Б. ги отнесъл в двора на къщата си.

На следващия ден сутринта – 27.12.2015г. събитията, които се случили първоначално със св.Б. били повторение на аналогичните такива и с другите пострадали лица, описвани до настоящия момент, а именно – отслабено зрение тип „мрежово“, липса на ориентация, краката не го държали, проблем със стомаха и прочие. Същевременно в къщата на Б. дошъл св.П., който също е бил част от веселата компания на „свинската сватба“ (като в случая настоящият съдебен състав не може да установи наличието на конотация между това наименования и съдържанието на събитието свързано с колене на едно животно, но е длъжен да препотвърди каква е била известността на такъв вид „традиция“) и, който също заявил, че се чувства зле и въпреки това поискал да пие още от въпросната „ракия“ като това самият той го твърди в своите показания. Прави впечатление и още един важен детайл свързан с това какво точно и откъде са пили присъстващите на „сватбата“, тъй като Д.П. заявява, че въпреки, че всеки ден пие по половин или литър ракия, то на въпросното свинско тържество е пил единствено традиционното си ежедневно количество и никъде другаде. В показанията му, които са прочетени в хода на съдебното следствие пред първата инстанция П. заявява, че въпросната „ракия“ Б. е бил закупил от подсъдимия. Междувременно Б. му дал остатъка от ракията в стъклената бутилка „Пещера“, след което Д.П. тръгвайки си по пътя срещнал Л. Н., който бил почерпен от въпросната бутилка и двамата пили също от нея. Н. пил две – три глътки, като според П. едната се равнява на 50 грама. Последният

впоследствие не могъл да доизпие остатъкът от течността в стъклената бутилка от 700 г., тъй като племенницата му счупила същата, в която останало количество около 300 г.

Свидетелят Л.Н. също е консумирал редовно алкохол като дори в показанията си заявява, че със себе си винаги носил бутилка с количество около 300 грама, което го пиел на големи глътки. Междувременно Д.П. отново се напил и Н. го оставил пред дома му в нетрезво състояние и тръгнал към гората. Като се върнал от гората отишъл в кръчмата и изпил 1-2 мастики, а на следващия ден още две.

На 28.12.2015г. около обяд на Н. му станало много лошо, който подробно в показанията описва симптомите като повръщане, не можел да върви и прочие. Тъй като бил в много лошо здравословно състояние го настанили от Спешния център в гр.Якоруда в болницата в гр.Разлог, но там не издържал на „сухия режим“ и избягал отивайки директно в кръчмата, но линейка е трябвало отново да бъде извикана поради рязкото влошаване, която от кръчмата го закарала отново в болницата в гр.Разлог и оттам поради влошеното му състояние в болницата в гр.Благоевград.

От друга страна, св.И.Н. както и останалите пострадали консумирали процесната ракия, също не се чувствал добре след описаната „свинска сватба“ като симптомите били аналогични с останалите – гадене, повръщане и въпреки лекарските грижи, сутринта на 27.12.2015 г. му станало още по-зле, като вече бил със загуба на зрение, невъзможност за дишане, което било и причината да се закара в Спешния център в гр.Разлог, където бил и К., който починал в присъствието на Н.. Впоследствие Н. изпаднал и в кома за 24 часа, поради което бил транспортиран в гр.Благоевград, където след интензивно лечение животът му бил съхранен, но въпреки това и до настоящия момент същият е с множество продължаващи проблеми с черния дроб и други органи.

От показанията на св.Ю.М. се установява, че на 28.12.2015г. се е почувствал зле, тъй и той като е консумирал, макар и малко количество от 50 гр., ракия дадена му от М.Б.. Вечерта на същия ден М. започнал да повръща, не можел да върви като и на него била оказана медицинска помощ в гр.Благоевград, където му е проведено лечение за интоксикация с метилов алкохол, но въпреки това и при него са налице усложнения към настоящия момент.

Междувременно св.М.Б. също не се почувствал добре сутринта на 27.12.2015г. и подсъдимият след като разбрал, че свидетелят е зле, решил да отиде в дома на Б. и го закарал в болницата в гр.Благоевград, където му направили съответните манипулации. Когато се върнал в гр.Якоруда Б. отново се почувствал зле, поради което след полунощ на 27.12.2015 г. бил приет в болницата в гр.Благоевград със симптоми - нарушено зрение, повръщане, главоболие и др. Същият и до настоящия момент е със здравословни последици.

От всички пострадали най-бързо и тежко е протекло влошаването на здравословното състояние на М.К.. Същият живеел на съпругески начала със св.К.Х. като тя дава показания за настъпилите събития. Следва да се припомни, че К. бил също от консумиращите въпросната ракия на „свинската сватба“. Последователността на събитията са, че на 27.12.2015г. сутринта той се оплакал от болки в стомаха, а на обяд се прибрал, защото е бил в още по-тежко състояние със зачервени очи и силни болки в коремната област и изхождане на кръв, което притеснило св.Х.. Същата веднага отишла до спешния център, където видяла св.Н., също участник в „свинската сватба“, и за който вече бе отбелязано в настоящите мотиви. Там не успяла да организира помощ. Когато се върнала в дома си видяла, че К. ставал все по-зле – имал конвулсии, пяна му излизала от устата, нищо не виждал и

продължаващи силни болки в коремната област – видно освен от нейните показанията, но и на свидетелите Х., П.а и А.К.. Това наложило с лек автомобил да бъде закаран в спешния център в гр.Якоруда, а след това в гр.Разлог, като междувременно изпаднал в кома, а по-късно на 27.12.2015г. и починал.

В тази връзка правилно първият съд е акцентирал върху двете експертизи, а именно СМЕ на трупа на М.К. и токсикологичната експертиза, където в действителност не се наблюдава разминаване. Двете експертизи не влизат в противоречие и със заключението на в.л. В. за съдържанието на остатъка от изпития от К. алкохол. Не се наблюдават и противоречия освен между въпросните експертизи, но и с гласните доказателствени средства във връзка с основните факти свързани с това какво е било изпитото количество алкохол от починалия, от къде е бил взет същият, кога е бил изпит, както и какви са били симптомите и от какво е починало лицето, което според СМЕ е вследствие остра мозъчна и сърдечно-съдова недостатъчност с причина за това - отравяне с метилов алкохол като тук правилно първият съд е акцентирал, че същата причина за смъртта е била и при починалите М., М. и М.. Последното се потвърждава и от токсикологичната експертиза, където тримата експерти са категорични, че в кръвта на К. се установява наличие на метанол 2,1, мравчена киселина 18, а в урината метанол 2,6, мравчена киселина 24, а в изследваните биологични проби не се установява наличието на етанол. Експертите са категорични и за още едно обстоятелство, че количеството чист метанол приет от К. е повече от 150 мл, което е високо съдържание в приетата течност, която е била в рамките на 150-300 мл. И при К. заключението на токсиколозите е идентично с това на другите починали лица, което допълнително потвърждава, че всички те са приели един и същи вид алкохолна течност, която е от един и същи източник и по едно и също време. При К. експертите сочат, че също се наблюдава остро отравяне с метанол с напреднал стадий до краен токсичен метаболит - мравчена киселина, чиито стойности са несъвместими с живота, а смъртният изход е бил неизбежен. Тоест, причината за смъртта е приетият метилов алкохол въпреки системната злоупотреба с алкохол от починалия – видно от показанията и аутопсията.

Когато се говори за идентичност на пробите по отношение на причините за последиците при Б., И. и Н.Н.и, основателно първият съд е коментирал обстоятелството, че в потвърждение на вече изразения извод са и СМЕ от ДП –л.146-149, т.ІІІ и химико-токсикологичният анализ от „Пирогов“. Така при Б. се констатира разстройство на здравето временно опасно за живота, като фаталният изход е избегнат заради интензивното лечение в гр.Благоевград, въпреки преди това неправилно проведеното лечение във гр.Велинград, където е бил лекуван за етилов алкохол, а не метилов такъв.

Същото се отнася и за св.И.Н., при който експертите установява разстройство на здравето временно опасно за живота с идентично лечение като останалите, вследствие на което е изписан с възстановено зрение (въпреки честото трайно засягане на очния нерв при такъв тип отравяне, като това се дължи обикновено на количеството алкохол, което е прието, здравословното състояние и други, като процентът на оздравяване или смърт обикновено е 50% на 50%) и усложнения на други органи, но в.л.А. подчертава, че макар да е изписан в добро общо състояние И.Н. по всяка вероятност няма да има пълно възстановяване на периферната нервна система.

По отношение на Н.Н. експертизата на в.л. А. на л.143-144 от т.ІІІ на ДП са направени както и при останалите идентични изводи. И той е бил приет в болницата в гр.Благоевград в тежко състояние след употреба на „домашна ракия“ по негови сведения и

тези на медицинската документация. Същият е бил с констатирано отравяне с метилов алкохол след химико-токсикологичния анализ и е лекуван с антидотно лечение, а самото отравяне му е причинило разстройство на здравето временно опасно за живота. И при Н., макар да е изписан в сравнително добро състояние, няма гаранции за възстановяване на периферната нервна система. Въпреки това, именно поради навременното интензивно лечение е бил избегнат леталният изход.

От материалите по делото се установява, че вследствие на всички тези събития и други лица са с увредено здраве и то именно поради консумацията на алкохолната напитка, която на 25.12.2015 г. подс.М. е дал на Б. и това се потвърждава от наличната по делото медицинска документация, СМЕ и токсикологичните такива. В тази връзка и св.Д.П., който след консумацията на процесната алкохолна напитка, също е постъпил в болницата в гр.Благоевград в тежко състояние като и при него се доказва наличието на метилов алкохол, видно от наличните експертизи по делото на л.81-84 и л.97-99, т.П от ДП. Заключение е категорично, че при П. е било налице остро животозастрашаващо отравяне поради наличието на метанол, а в.л.З. в хода на съдебното следствие след изготвената от него допълнителна СМЕ е категоричен, че става въпрос за разстройство на здравето временно опасно за живота като и при останалите вероятността да настъпи смърт или не е еднаква. При П., видно от изявленията на експерта пред първия съд, не е настъпил смъртен изход поради особеностите на свидетеля – привикване и зависимост към алкохол, индивидуална чувствителност и наследственост, употребата на метаноловата напитка с друга без Та вещество, която е представлявала стопиращ елемент за по-тежко протичане, както разбира се и своевременно интензивно лечение. Въпреки наличието на коматозно летална концентрация според в.л. З. смъртта не е настъпила заради придружаващата употреба на етилов алкохол, което води до алкохолно разграждане на метанола при едновременното му приемане с етилов алкохол в равни количества, а токсикозата е по-малка, което е и допринесло за липсата на летален изход.

Същото, което се коментира за св.П., се отнася и за свидетелите Л.Н., Ю.М. и Ж.П., а именно натравяне с метилов алкохол причиняващо временно разстройство на здравето, неопасно за живота. И тук първият съд правилно е приел изводът, че и при този свидетел става въпрос за отравяне с метилов алкохол, макар и в по-малко количество, тъй като на 27.12.2015г. е пил около 50 г от ракията, с която го почерпил св.Б., взета от „свинската сватба“ и почерпил впоследствие св.Д.П.. Н. със същите симптоми като останалите е бил приет на 29.12.2015г. в болницата. Всички тези обстоятелства се установяват от показанията на Б., Л.Н., П., експертите В. за съдържанието на напитката, А. и техните експертизи.

Горното се отнася и за пострадалия – св.Ж.П., който също е пил от напитката на Б. на „свинската сватба“ и също има метилово отравяне предизвикало разстройство на здравето временно опасно за живота. В тази връзка и настоящият състав се солидаризира с посоченото от първия съд, че в случая при П. отново имаме отравяне с метилов алкохол, което се констатира от показанията на всички свидетели присъствали на „свинската сватба“, от всички експертизи, които бяха многократно коментирани и от показанията на самия пострадали, а именно, че е пил малко количество от въпросния алкохол, че след това не е пил повече никъде другаде, че е имал същите симптоми, макар и по-късно получени, поради по-малкото количество прието от течността.

По отношение на Ю.М. при постъпването си на 29.12.2015 г. в болницата в гр.Благоевград е имал същите симптоми като останалите – смущение в зрението, повръщане

и пр. и е проведено антидотно лечение за отравяне с метилов алкохол и наличието на изход, който не е фатален за него е свързано заради по-малкото количество метилов алкохол изпит от пострадалия – по-малко от 50 г. като доказателствата, че и той е консумирал от същата напитка вече бяха коментирани и за другите пострадали, поради което е безпредметно да бъдат преповтаряни.

По отношение на починалия Р. Т. от доказателствата по делото се установява, че същият е бил приятел с починалите М. и М., поради което той присъствал на погребението на М. състояло се, както вече бе посочено по-рано в настоящите мотиви, на 27.12.2015 г. След погребението Т. се отправил към дома си и се отбил в лафка известна като „Б.“, тъй като била стопанисвана от ЕТ“С. Б. – С.“ със собственик и управител С. Б., както и И. Б. и З. Б., която пък е била племенница на подсъдимия, който от своя страна е брат на майката на З. Б., като въпросната лафка била в близост до дома на починалия. Основателно решаващата инстанция е кредитирала показанията на свидетелите Т. и Ш. – майка и сестра на Т., че на 27.12.2015г. починалият Т. се е прибрал в дома си със закупена от въпросната лафка домашна ракия в пластмасова бутилка от 0,5 л., която вечерта той е изпил. В случая показанията на двете свидетелки са последователни и непротиворечиви, макар и дадени за информация съобщена им по различно време, а не показанията на свидетелите Б., които твърдят точно обратното като не следва да се забравя и тяхната близка роднинска връзка с подсъдимия и въпросна заинтересованост. Последното е така, тъй като освен, че както вече се спомена, показанията на цитираните две свидетелки са непротиворечиви и последователни, като изключим допълнението направено от св.Т. във втория ѝ разпит, което тя не го споменала първоначално, а именно за закупуването на въпросната ракия, което може да се обясни с емоционалното ѝ състояние след смъртта на нейния син, но и поради факта, че не е за пренебрегване и това, което споменава св.Р. Т., че починалият конкретно е споменал, че въпросната домашна ракия я е купил именно от Б. от въпросната лафка, за да се напие от мъка по своя приятел В. М., което и сторил като изпил цялото количество от половин литър – пак по сведение на посочените свидетелки, тъй като същите заявяват, че той изхвърлил празната изпита бутилка в печката. Много важно доказателство са показанията на св.Ш., която последна е разговаряла с Т. на път към болницата, преди да изпадне в кома, на която починалият казал, че изпил половин литър ракия закупена от въпросната лафка, като след като я изпил изхвърлил бутилката в печката.

Прави впечатление, че след като погребва своя приятел М. именно заради изпитото количество алкохол от „домашната ракия“, на следващия ден, след като Т. се напил с алкохол от Б., отишъл на поредното погребение – 28.12.2015 г. на другия си приятел С.М. също починал поради изпито количество от въпросната „домашна ракия“. Преди погребението при Т. започнали да се проявяват същите признаци на здравето му както при всички останали пили от така наречената алкохолна течност – високо кръвно, лошо общо състояние, а на самото погребение му станало толкова зле, че същият не е могъл да присъства докрай в изпращането на своя починал приятел, защото е трябвало самия него да го върнат с кола до дома му. В дома си Т. започнал да проявява и следващите признати характерни за отравяне с метилов алкохол и, които в настоящите мотиви многократно бяха повтаряни – премрежване на погледа, сърцебиене, болки в коремната област, позиви за повръщане и др. Поради много влошеното му състояние го закарали в медицинския център в гр.Якоруда, където директно бил попитан, дали е пил ракия заедно с М. и М. защото имал същите симптоми, но той отговорил отрицателно, тъй като реално не е пил заедно с тях, а е купил въпросната ракия от посочената лафка и си я изпил сам. Т.е. той е нямал знанието, че

същата е била аналогична с изпитата от другите две починали лица.

Т. отказал да остане за лечение и се прибрал у дома си, където състоянието рязко му се влошило и освен вече посочените симптоми се добавили и други – загубил напълно зрението си, започнал много трудно да диша, поради което неговите близки се разтревожили и извикали отново спешната помощ в гр.Якоруда, където към полунощ му била оказана помощ, но тъй като той продължавал да бъде в много лошо състояние го транспортирали в гр.Разлог на 29.12.2015 година след полунощ, а по-късно около 3 часа бил приет по спешност в болницата в гр.Благоевград като към този момент той вече е бил изпаднал в кома без каквито й да е реакции. Въпреки проведеното интензивно лечение Т. е починал на 29.12.2015 г. в 16, 40 часа.

В подкрепа на показанията на Ш. и Т. е и СМЕ на труп намираща се на л.92.102 от т.Ш на ДП и тези на токсикологичната експертиза намираща се на л.42-52 от т.П на ДП и извършеното изследване на кръвта от Пирогов, където като причина за смъртта е отбелязана остра недостатъчност на нервната, сърдечносъдовата и дихателната система вследствие смъртоносно отравяне с метилов алкохол и разпадните му продукти – мравчена киселина, като в тази експертиза се представят аналогични причини и последствия вследствие на това отравяне както и при другите починали лица. В мотивите си първата инстанция много подробно е анализирала въпросните експертизи, с който анализ настоящата инстанция напълно се солидаризира, като само ще отчете някои важни обстоятелства, че в кръвта на починалия освен всичко описано от експертите прави впечатление прави впечатление, че при мравчената киселина леталната концентрация трябва да бъде повече от 10 mmol/l, а при починалия е била 11,8. При метанола следва да бъде повече от 0,23, а при починалия е била 0,36 g/l. Установено е наличие и на етанол, който е вследствие на проведеното лечение за прилагането му като антидот при болничната терапия, която от своя страна е довела до разлика в концентрацията на мравчената киселина в предсмъртната и следсмъртната проба кръв на починалия. Експертите са категорични, че при толкова високо съдържание на метанол в кръвта е следвало починалият да е изпил повече от 25 мл. чист метанол, което е равносилно на повече от 60 мл. разтвор, съдържащ 40 об.% метанол, което потвърждава показанията на двете свидетелки за купена и изпита домашна ракия от половин литър.

Въпреки всичко онова, което е доказано за починалия Т. остава, обаче, неизяснено друго обстоятелство по делото, за което и решаващата инстанция резонно обръща внимание, а именно кой е доставил въпросната ракия със същия хроматографски профил, които са употребявали и другите починали лица, на Б.я магазин – неустановено лице, което е продало въпросната плодова ракия на подсъдимия, самият подсъдим или някой друг. Въпреки всички усилия, които е направила първата инстанция, а и въззивната, с които са изчерпени всички възможности за събиране на доказателства, това обстоятелство не бе изяснено.

По отношение на починалия С. Г. от данните по делото се установява, че същият към момента на деянието живеел в Якоруда, работил епизодично, имал коксартроза за това бил трудно подвижен и ежедневно употребявал алкохол. По неустановен начин, от неустановено лице и на неустановена дата към 26.12.2015г. Г. си закупил водно-алкохолна смес със съдържание на метилов алкохол несъдържаща етанол, в бутилка с обем от 500 мл. с надпис „Ice tea Victoria“ с жълта капачка. Доказателствата по делото и по-конкретно показанията на св.С. С., с който починалият живеел в една къща установяват, че сутринта на 27.12.2015г. Г. започнал да повръща когато около 4 сутринта казал и, че му е лошо, а сутринта около 8 часа, че вече му е много лошо като С. сочи, че си късал фланелката,

твърдял че нещо го души, че го болят гърдите, започнал да се поти и прочие. Бил извикан неговият личен лекар, след това с линейка транспортиран до гр.Якоруда, а след това до спешния център в гр.Разлог като същият бил в много тежко общо състояние с работна диагноза – „кома“. В същия ден Г. починал в болничното заведение. Вследствие на тези събитие с протокол за доброволно предаване от 30.12.2015г. - намиращ се на л.15 от т.ІІ на ДП, С. предал на органите на МВР 6 броя бутилки с мирис на алкохол, подробно изброени в протокола, сред които и вече споменатата от 500 мл., като остатъчното съдържание в тази бутилка, видно от СХЕ намиращата се на л.143-146, т.ІІ на ДП, представлява метилов алкохол и вода, която била идентична с течността, която са пили всички други пострадали лица. Въпреки това, както основателно първият съд сочи в мотивите си, въпреки огромните усилия положени от него и всичко възможно, което е направил за събиране на относими доказателства, по делото не са събрани доказателства установяващи по категоричен начин общ източник на въпросните питиета консумирани от пострадалите лица на „свинската сватба“ и всички онези, за които стана дума – М., М. М., Б. и някой от другите пострадали. Тоест, няма категорични доказателства, които да установяват, че изпитото питие от Г., за което е категорично ясно, че е метанол, е част от алкохола на подсъдимия и той от своя страна по някакъв начин го е турил в обръщение или, че неизвестното по делото лице докарало въпросния алкохол го е предоставило за продажба и на други места и хора. Правилно първият съд обръща внимание на обстоятелството, че от свидетелските показания се установява, че не само подсъдимият е продавал в цеха си частна ракия, но това се е правило и на пазара в Якоруда. В синхрон с вече споменатите доказателства за наличието на метанол в бутилката е и СМЕ на труп на л.69-76 от т.ІІІ на ДП, че причината за смъртта на Г. е идентична с тази на останалите починали лица, а именно остра недостатъчност на нервната, сърдечно-съдова и дихателна системи, вследствие на смъртоносно отравяне с метилов алкохол и отпадните му продукти – мравчена киселина. Експертът З. е категоричен при разпита му пред първата инстанция, че находките при Г. са подобни с тези при М. и К., което е в синхрон и със СХЕ на л.28-33 от т.ІІ на ДП, където в пробите от Г. се установява наличието на метанол в коматозно летална концентрация и мравчена киселина също в такава концентрация, като количеството на приетия чист метанол при него е повече от 150 мл., съответно течността съдържаща този метанол е повече от 150-300 мл., което е недостатъчно, за да се докаже категорично авторството на деянието за тази част от обвинението.

Във връзка с така описаната фактическа обстановка първоинстанционният съд е извършил един много обстоен, задълбочен и подробен анализ на всички писмени и гласни доказателства и доказателствени средства. С този анализ настоящият състав изцяло се солидаризира като на по-късен етап ще допълни същият и със събраните доказателства пред въззивната инстанция.

От една страна основателно окръжният съд е акцентирал върху извършените по време на разследването процесуално-следствени действия, които са значителни по своя обем.

На следващо място прави впечатление и бързината, с която органите на досъдебното производство са започнали да осъществяват дейностите по разследване. В тази връзка на 27.12.2015г. св.К. е предал на полицейските служители въпросното пластмасово шише от 2 л. с черен етикет, за което бе посочено в настоящите мотиви, включително и други бутилки от хладилника в дома на починалия М.. Вечерта срещу 28.12.2015г. са били извършени и претърсвания в дома на подсъдимия, като един от присъствалите полицейски служители бил

и св.К. К. от РУ-Разлог за който са и основните възражения. И настоящият състав е на мнение, че не са налице основания, за да не бъдат кредитирани показанията на К.. Сведенията, който същият дава са непредубедени, добросъвестни и най-важното същите не са изолирани, а се потвърждават от други доказателства, за които на по-късен етап съдът ще вземе отношение. Дори и допълнително събраните пред САС доказателства също не водят до извод за изключване на сведенията дадени от свидетеля. Същият в дадените показания много подробно и непротиворечиво описва последователността на събитията, в които е участвал, а именно, че при процесуално-следственото действие в къщата на подсъдимия е била иззета бъчва и стъклена бутилка с жълтеникава течност с мирис на ракия. Що се отнася до това, че свидетелят е бил усетил в помещението над гаража на сифона миризма на алкохол е без значение за изхода на делото поради факта, че от една страна това е субективно възприятие, тип усещане на свидетеля и на следващо място не са открити доказателства, които да установяват източника на тази миризма.

От друга страна, обаче, няма как да не се възприемат и приобщат всички онези последвали действия от страна на свидетеля, които са довели до откриване от негова страна на около 30 м до къщата на подсъдимия в един от металните контейнери за смет пластмасови бутилки, а в част от тях и остатък от жълтеникава течност, които той прибрал в чувал, а на 29.12.2015г. ги предал с протокол за доброволно предаване на разследващия полицай по делото. Прави впечатление, че първоначално разследващият полицай отказал да ги вземе като причините остават неясни, въпреки липсата на процесуални пречки за това. Протоколът за доброволно предаване се намира на л.21, т.ІІ на ДП и там са подробно описани и индивидуализирани въпросните бутилки. Разбира се, могат да се правят предположения, че вероятно въпросните бутилки са били пълни с въпросната течност, която е била изсипана от подсъдимия в сифона, но същото ще бъде напълно голословно.

Не може да не се отчете и още нещо, което е свързано с последвалите събития, че на 27/28.12.2015г. около полунощ К. и неговият колега А. Ю. отишли в къщата на Б., където И. П.а предала с протокол за доброволно предаване две туби като едната била тубата от 5 литра, в която се е намирало питието, което подсъдимият на 25.12.2015г. дал на Б.. По време на предаването на веществените доказателства присъствал и св.Ж.П., който посочил, че също пил от ракията в тези шишета на „свинската сватба“. Въпросният протокол е депозиран по делото на л.3-4, т.ІV на ДП.

Окръжният съд в своя анализ коментира и показанията на полицейските служители В., С., А. и М., участвали в оперативно издирвателните мероприятия и правилно приема, че техните показания също, макар и косвено, допринасят за установяване в още по-голяма степен на вече посоченото от други свидетели за това кога са пили алкохол М. и М. какъв и откъде е бил закупен, което се потвърждава от В. и Ц.. В тази връзка се потвърждава и още един факт, че въпросната плодова ракия е била купена именно от подсъдимия за по 6 лв. на литър и е била, както вече бе описано, в бутилка от „Кока кола“ с черен етикет, която е била предадена на св.В. и св.А. – полицаи от Якоруда, именно от св.К. на 27.12.2015г. Потвърждава се и още един факт, че именно М. и М. са пили от въпросната напитка както и всички онези обстоятелства, които бяха описани за този етап от събитията в настоящите мотиви. Показанията на А. също не са изолирани, а напротив те се подкрепят от тези на М. и С. К. и Ц., а именно, че алкохолът във въпросната бутилка е бил закупен именно от подсъдимия. Това се потвърждава и полицейския служител – св.П. С., който е беседвал с част от настанените в болницата в гр.Благоевград. Следва да се отбележи, че няма основание да се изключат този вид показания, които са производни по своя характер, тъй

като същите се потвърждават от една страна от самите лица, с които е беседвано и от друга страна от други събрани по делото доказателства, които ще се обсъждат на по-късен етап. Такива свидетели, които също дават сведения и потвърждават посоченото от св.С. са М., П., М. и Б.. Св.М., също полицейски служител участвал в издирвателните действия потвърждава, че при тях е получена информация, че починалият М. е пил ракия в цеха на подсъдимия преди да почине и при пристигането си там не е носил нищо със себе си, което влиза в противоречие с обясненията на подсъдимия, че тази ракия е била донесена именно от М., което правилно не е било кредитирано от първия съд. Тук следва да се направи едно уточнение, че няма как да се приеме извода на първия съд, че ракията е била изсипана в сифона от подсъдимия, тъй като това са предположения, които не са подкрепени от доказателства. Може да се приеме единствено за това обстоятелство, че действително е била почувствана миризма от сифона на ракия и, че в близост са били намерени бутилки с жълта течност, която впоследствие се установява, че е процесната „ракия“. Последното се потвърждава и от извършения оглед на въпросните бутилки – видно от протокол на л.1-6 от т.ІІ на ДП, където 5 литровата бутилка предадена от И. П.а и тази с надпис „Кока кола“ от 2 л. предадена от К. са били с остатъчни течности, които са изследвани с назначената СХТЕ, намираща се на л.86-92, т.ІІ от ДП, като тези обекти преди това са изследвани и в НИКК с изготвено експертно заключение, намиращо се на л.124-128, т.ІІ на ДП. Същите категорично установяват, че течностите в посочените бутилки представляват чист метилов алкохол в концентрация надвишаваща 100 пъти допустимите концентрации на метилов алкохол в алкохолните напитки и, тъй като не се констатира от изследването в течността да има остатъци от естествени ферментации се предполага, че напитката е била приготвена от чист метанол разреден с вода. Важно е да се отбележи и още нещо от направеното изследване, че от хроматографския профил се установява припокриване, което дава основание за извод свързан с общия им произход. Друг важен факт установяващ се от тази експертиза е, че откритият метанол в двете посочени бутилки е идентичен (еднаква химическа формула) с доказаното и определено като причина за острото животоопасаващо отравяне на И.Н., Н.Н., М.Б. и при починалите М., Т., М. Г. и К..

Важно доказателство е и извършеният оглед на 06.01.2016г. в гр.Разлог, намиращ се на л.16-20 от т.ІІ на ДП. Прави впечатление, че предмет на огледа освен вещите съдържащи се в протокола са били бъчва и стъклена бутилка от 20 л., както и пластмасова бутилка с вместимост 2 литра и надпис с черен етикет „Кока кола“, за която многократно стана дума и, от която е взета представителна проба. Важно доказателство е посоченото, тъй като видно от назначената СХТЕ на л.71-75, т.ІІ на ДП експертите са категорични, че съдържанието на същата представлява чист метилов алкохол с концентрация над 100 пъти от допустимите концентрации като и тук, както при другата проба от вещественото доказателство, което се коментира по-рано в настоящите мотиви, не се установяват други естествени ферментирани продукти, което показва, че течността е била изготвена от чист метанол разреден с вода. И тук е налице идентичност по хроматографски профил, което предполага общ произход на трите изследвани обекта, а изследваното вещество метанол в коментираната бутилка от „Кока кола“ е идентично с доказаното като причина за острото отравяне на И. Н., Н.Н., Б. и на починалите М., М. и К.. Последното се потвърждава и от СХТЕ на л.81.84, т.ІІ на ДП, че въпросният метанол открит в кръвта на св.Д.П. също е идентичен със съдържанието в пластмасовата туба предадена от И. П.а – тъща на Б. и съдържанието от обекта представляващ „Coca Cola Zero“ от 2 литра, където е бил остатъкът от течността, която е продадена от подсъдимия на починалите М. и М..

Същите като горните са били и заключенията на вещите лица от СХТЕ на л.111-115, т.ІІ на ДП във връзка с оглед направен на 12.02.2016г. на 4 броя туби предадени от К. с протокол за доброволно предаване намиращ се на л.22-25 от т.ІІ на ДП. Това се отнася до обект – туба с релефен надпис „Gotmar“ предадена от К. с установен метанол със същите характеристики касаещо същите пострадали и починали лица. В подкрепа на посоченото, а и допълваща същото е и другата СХТЕ на л.165-171, т.ІІ на ДП за идентичност на намерения метанол във вече цитираните бутилки от „Кока кола“ и „Gotmar“, които са идентични (между изследваните обекти и биологичните проби) с доказаното Т.а като причина за острото отравяне при Б. и Н.и.

Решаващата инстанция добросъвестно е коментирала и наблюдаваните в някой от гласните доказателствени средства разминавания, като правилно е кредитирала след прочитането им в хода на съдебното следствие, тези от досъдебното производство поради факта, че същите са дадени в период много по-близък до деянието и от друга страна липсата на спомени и от там рефлектирането върху някой разминаване по тази причина, основателно са преодолені чрез тази процесуална техника, а и още повече, че самите свидетели потвърждават прочетеното пред тях от съда.

По отношение на обясненията на подсъдимия настоящият състав напълно се солидаризира с посоченото от първата инстанция, че не следва да се кредитира посоченото от М., че въпросната „ракия“ е била донесе в цеха му от починалия М., за да почерпи. Както и решаващата инстанция в анализа си коментира, тези негови обяснения влизат в пълно противоречие за това обстоятелство с показанията на св.М.К. дадени на досъдебното производство и прочетени от окръжния съд, въпреки много близките отношения на свидетеля с подсъдимия. Разбира се, обясненията на подсъдимия донякъде се подкрепят от показанията на свидетелите К. и К., но от друга страна влизат в противоречие, въпреки, че не е без значение фактът, че същите са били допуснати за разпит, за да подкрепят защитната теза на подсъдимия. Правилно същите не са кредитирани за тези обстоятелства, още повече, че в техните сведения се наблюдава едно значително припокриване за посочения факт, което от своя страна влиза в противоречие с вече посочения свидетел. Не може да се приеме и споменатото от тях за това, че М. е искал да почерпи за докараните дърва от подсъдимия. Както и за срещата на К. с М. пред цеха на подсъдимия, че М. е свалял в този ден и туба от 5 кг с жълта течност.

Прави впечатление, че показанията на К. и К. са напълно изолирани от останалия доказателствен материал и влизат в противоречие с показанията на К., но така също и с тези на К., въпреки възраженията на защитата срещу този свидетел и позицията, че те не следвало да бъдат кредитирани, за което вече съдът взе становище. Освен това тези показания влизат в противоречие и с извършения оглед и експертизите на 4 броя туби предадени от последния, като единствено по вече коментираните съображения в настоящите мотиви, САС не може да се съгласи с това, че изводът за по-голямо количество алкохол в цеха на подсъдимия се установявали от миризмата на ракия от сифона, което както вече бе коментирано е предположение, но това обстоятелство се потвърждава от св.К., който заявява, че в цеха действително е имало повече от въпросните 5 л. от така наречената „плодова ракия“. Разбира се няма основание, както и съдът е посочил, да има съмнение, че К. е усетил мирис на алкохол от сифона, но това не може да бъде основание за категоричен извод за наличието на по-голямо количество алкохол със съдържание идентично на процесното. Още повече, че самите експерти сочат, че миризмата на етилов и метилов алкохол е идентична и може да бъде обърквана.

И САС е на мнение, че няма основание да бъдат изключени, каквото е възражението на адв.Т., нито показанията на К., нито протоколът за доброволно предаване на въпросните туби от този свидетел от доказателствената маса поради нарушаване на процедурата по неговото предаване. Правилно в тази връзка окръжният съд е обърнал внимание на обстоятелството, че показанията на К. са свързани с това по какъв начин са били намерени въпросните веществени доказателства и как се е стигнало до тях, което е от значение за изясняване на този важен факт свързан с изхода на делото. А що се отнася до протоколът за доброволно предаване практиката на ВКС е трайна в това отношение, че това е напълно допустим способ за приобщаване на веществени доказателства още повече, че същите след като са предадени от свидетеля впоследствие са били огледани, описани и фотографирани в съответствие с чл.110 НПК.

По отношение на причинно-следствената връзка, САС както вече спомена, няма как да счете, че е установена единствено въз основа на усетената миризма от сифона. Тази връзка следва да се приеме за установена от други доказателства. От една страна въз основа на вече подробно коментираното, че на въпросния ден Б. и М. са закупили тази течност от подсъдимия и от друга страна от показанията на К., че в цеха е имало по-голямо количество алкохол както и от мястото, където са намерени тези бутилки от К. – близо до цеха, идентични с другите, в които е продаван алкохола от подсъдимия, съдържанието им между намереното Т.а в контейнера и това в другите обекти - метанол, от които са пили пострадалите и починали лица и начинът, по който са били намерени – изхвърлени в контейнера, за да не бъдат открити и то в най-близкия такъв до цеха, както и показанията на други свидетели, които вече бяха анализирани, че в цеха е имало туба, която впоследствие се доказва, че е метилов алкохол разреден с вода, датата на която са открити - непосредствено след деянието – 27/28.12.2015г., както и множеството показания и други данни, че подсъдимият освен, че е черпил редовно, но е и продавал въпросния алкохол на лица, които са пострадали по настоящото дело. Всичко това е достатъчно като доказателствена основа, за да се приеме, че намерените бутилки преди това са били в цеха на подсъдимия, а впоследствие изхвърлени. За причината може само да се предполага, поради липса на убедителни доказателства, поради което съдът няма да коментира това обстоятелство. Действително по делото липсва експертиза свързана с изотопно изследване за установяване на общ произход между тубата в контейнера и другите обекти, в които е имало от същата течност, въпреки че вещите лица дават достатъчно данни и пояснения за тези обстоятелства, като към настоящият момент заради изтеклият период от време и количеството, което е използвано за изследвания не може да бъде извършено, но с оглед всички вече коментирани доказателства това, макар и по косвен път може да се приеме, че е доказано.

САС се солидаризира с посоченото от окръжния съд, че друго макар и косвено доказателство установяващо наличието на знание за това, че въпросната „ракия“ е причината за смъртта на Б. произлиза именно от факта, че когато подсъдимият е помогнал на Б. да бъде закаран до болницата във Велинград е нямало как да не се усъмни за връзката между продадената от него „ракия“ и състоянието на Б.. Вече обстоятелството кой точно и по какъв начин е изхвърлил останалото количество ракия, къде го е изхвърлил и дали има връзка между миризмата от сифона и точно това съдържание намерено в контейнера в тубите и техния остатък няма как да се подкрепи като доказано от този факт. Връзката, както вече този състав посочи, се установява от други доказателства и те вече бяха изброени. Друг е въпросът, че в случая за изхода на делото е от значение по-скоро знанието,

но към момента на деянието, че въпросното вещество е било причината за здравословното състояние на пострадалите и смъртта на другите лица, което за първи път като съмнение се е проявило едва на 27.12.2015г. у подсъдимия след като е видял състоянието на Б. – т.е. след инкриминирания период, а не толкова кога, кой е бил изхвърлил въпросната „ракия“ и какво точно е било количеството ѝ.

Правилно окръжният съд е приел, че подсъдимият е получил процесната алкохолна течност от неизвестно лице, за което по делото са налице доказателства, като към този момент е нямал, както вече се каза, знанието за нейното отровно съдържание.

Правилно е отчетено от първата инстанция и това, че по делото липсват доказателства установяващи връзката между подсъдимия и изпития метилов алкохол от починалите Т. и Г.. Действително налице е роднинска връзка между З.Б. и подсъдимия, но това не може да е факт установяващ авторството на деянието, както и това, че намерената бутилка в стаята на Г. и биологичните проби от починалите Т. и Г. не могат да са категорична доказателствена основа, за да се приеме установена причинно-следствена връзка между подсъдимия и алкохола, който той е продавал и черпил с него и смъртта на посочените две лица. Още повече, че е напълно възможно неустановеното лице, което е доставило част от ракията на подсъдимия да го е направило по същия начин и на други лица в Якоруда, още повече, че се е знаело, че на пазара там се е продавала и домашна ракия.

За сметка на това, макар и да не се установява връзката между подсъдимия и смъртта на Т. и Г., тъй като не се доказва идентичност и общ произход между питиета в цеха на подсъдимия и това, от което са пили двете посочени лица, както основателно сочи първият съд, тази връзка е доказано по отношение на останалите починали и пострадали лица от алкохолната течност, която е била взета чрез почерпка от М. на 21.12.2015г. по време на събирането в цеха на подсъдимия. От това, че на 25.12.2015г. подсъдимият е продал 2 л. ракия и на М. и М. подарил 3 л. на Б., както и данните за всички останали, които са пили от същата тази течност включително и отравянето на К.. От установените идентични телесни увреждания за които съдът подробно се спря и описа в частта от „фактическа страна“ на настоящото решение – видно от множеството гласни доказателствени средства и дори от обясненията на подсъдимия.

От допълнителния анализ на доказателствата се установяват и някои други важни обстоятелства. Така например св.С.М. – баща на починалия М. е категоричен, че заедно със сина си са се снабдявали с дърва от гората, като с този факт той опровергава посоченото от подсъдимия, че М. е почерпил с ракия заради това, че подсъдимият му е помогнал за дървата. Самият свидетел заявява, че не знае подсъдимият да е давал дърва, а напротив взимал е дърва от гората и ги е давал на подсъдимия. В допълнение за това, че подсъдимият е имал големи количества ракия в цеха си и черпил постоянно с нея е и сведението на свидетеля, че когато след погребението отишъл в цеха на подсъдимия да му върне телефона, последният е поискал да го почерпи с ракия, но той отказал. Свидетелят заявява, че синът му и той нито са носили ракия в дома си, нито са консумирали, нито са варили ракия. Обикновено синът му е пиел навън и много често се е срещал с подсъдимия, като дори и телефонът, който е имал е бил на М. и той му го е върнал след погребението.

В подкрепа на показанията на св.С.М. са и тези на А.М., които са също макар и косвени в посока на установяване на вече посоченото, а именно, че синът ѝ постоянно се е срещал с подсъдимия, често са излизали заедно, били са многократно в неговия цех, че подсъдимият постоянно е звънял на телефона и го е търсил. Важен факт, който споменава

свидетелката е, че е чувала от много хора, че подсъдимият продавал алкохол, което е в подкрепа на вече споменатото, че в цеха му е имало по-големи количества алкохол, с които е черпил или продавал, споменато от преки участници. Свидетелката е категорична, че синът ѝ никога частно не си е купувал ракия, а пиел само по заведения и при подсъдимия, тъй като са били много близки а цеховете, където са работили били един срещу друг. Тоест, тези нейни сведения, заедно с посоченото за същото обстоятелство и от неговия баща са допълнителни, макар и косвени доказателства, които отново опровергават посоченото от подсъдимия и коментираните двама други свидетели, че М. е донесъл ракия в цеха на подсъдимия, за да черпи.

В потвърждение за описаните събития на въпросния ден и това, че състоянието на пострадалите пряко се свързва с консумацията на въпросната ракия в цеха на подсъдимия са и показанията на **св. Р.М.**, който сочи, че същия ден когато е отишъл в цеха, там освен вече посочените лица е бил и починалият М., който е консумирал ракия, а подсъдимият вино, тъй като той преимуществено пиел вино, което е и причината същият да не е изпаднал в здравословното състояние на лицата, които са консумирали дадената от него алкохолна напитка. Тоест, това е още едно, макар и косвено доказателство, установяващо причинно-следствената връзка между въпросното питие, телесните повреди и смъртта на лицата. В контекста на горния извод е, че свидетелят е пиел от неговата си ракия, донеса в цеха, а не от ракията на подсъдимия.

Друг свидетел, който потвърждава събитията от въпросния ден в цеха на подсъдимия е **Д.П.** Той също потвърждава, че е имало бутилка ракия на масата с жълтеникав цвят, от която М. е пил, като сочи, че лично той пък е пил вино като потвърждава и посоченото от други свидетели, че подсъдимият е пил вино.

Освен вече споменатото за **св.М.К.**, важно е да се отбележи и още нещо, че в показанията си той описва начина по който е предал бутилката с частната ракия от „Кока кола“ с черен етикет, от която е пил неговия племенник В. М.. Дава и сведения другите две шишета как са били иззети. Свидетелят е категоричен, че въпросната ракия е била взета от подсъдимия М. като описва начинът, по който е стигнала до тях и как неговият племенник е успял да я консумира – чрез К. и М. като от въпросната ракия са пили М. и М. а другите не, което е допълнително потвърждение за връзката между смъртта и течността, която е придобита именно от подсъдимия. Още повече, че в хладилника на М. е открита и въпросната течност, която впоследствие е била изследвана и за които резултати вече бе отбелязано какво е заключението. И този свидетел потвърждава, че К. е споменал, че подсъдимият има хубава ракия и е казал на М. и М. да отидат да купят от тази ракия. От показанията на този свидетел се установява и, че при предаването на „ракията“ няма основание да се предполага каквато и да е подмяна, нарушение или нарушаване на процедурата при изготвянето на протокола. Още повече, че същият сочи, че подписът е негов, а съдържанието му е било прочетено от полица К. на когото е предал въпросната бутилка от „Кока кола“ с алкохолната течност като след това и сам е прочел протокола. В тази връзка няма основание показанията на **св.К.** да не бъдат кредитирани. Това, че същият е с начално образование не изключва възможността да може да чете, което се потвърждава и от неговата съпруга. Действително свидетелят заявява, че рядко чете, но пак е категоричен, че макар и бавно е успял да прочете протокола след като преди това му е бил прочетен от К.. Не се наблюдават и разминавания между казаното от него и останалите свидетели за посочените обстоятелства. Напротив, те се припокриват, допълват и потвърждават както е и с тези на неговата съпруга **С.а К.**, която потвърждава, че никой друг не е пипал въпросната

бутилка освен нея и съпругът ѝ. От друга страна това, че свидетелят е в добри отношения с К. също не е изненадващо, тъй като в малкото населено място всички се познават и в повечето случаи са в приятелски или роднински отношения, още повече, че това обстоятелство няма как и да опорочи самото предаване на бутилката с въпросната течност, което е станало по всички възможни изисквания на процесуалния закон.

По отношение на показанията на **св.А. Ш.** важното, което следва да се отбележи във връзка със сведенията, които дава, че същите са идентични като информация с тези на останалите свидетели независимо един от друг за въпросната вечер - кои са присъствали, какво са пили като и при него става ясно, че подсъдимият е черпил с ракия, където е присъствал и М.. И този свидетел потвърждава информацията дадена от другите свидетели присъствали вечерта във заведението „Фери“, че М. си е тръгнал първи, тъй като се е почувствал зле.

Важен детайл при показанията на **св.М. М.** - брат на починалия М. е това, че починалият М. никога не е варил ракия в дома си, което е още едно потвърждение, че няма как да донесе своя домашна ракия в цеха. Никога не си е купувал и домашна ракия, а само такава с бандерол. Категоричен е, че починалия М. не е носил ракия в цеха на подсъдимия.

Св.Е. Ц. също дава важни показания по отношение на процесния ден в цеха на подсъдимия. Следва да се отбележи, че на предния ден - 24.12.2015г. когато е бил рожденият ден на починалия М., той заедно с М. са го посетили, но са пили ракия и мастика купена от магазина с бандерол и до другия ден е нямало никакъв проблем. Едва на следващия ден самият М. е заявил, че ще купи хубава ракия, която са е докарали на подсъдимия, което и направил. Последният факт се повтаря и от други свидетели, които вече бяха обсъдени. От тази реплика се изясняват две много важни обстоятелства. Прави впечатление, че както Ц., така и другите участници имат знание за едно важно обстоятелство, а именно, че на подсъдимия са докарали много хубава ракия. Какво означава това? На първо място, че неизвестно по делото лице е докарало процесната алкохолна течност. На второ място, че се говори, че тази течност е много хубава. Тоест, за да има такава информация е означавало, че същата е била вече пусната за консумация в цеха на подсъдимия за продажба и почерпка и на трето място дори само този факт опровергава обясненията на подсъдимия, че не е продавал въпросната течност, тъй като от показанията на този свидетел, а и други се установява точно обратното. Така е и станало, защото М.заедно с М. е отишъл, взел е ракията от подсъдимия и се е върнал при Ц., за което последният потвърждава като казва, че е пил съвсем малко от същата - около 50 грама. Този свидетел потвърждава и в какво е била самата течност - в бутилка от „Кока Кола“ с леко жълтеникав цвят, което впоследствие се потвърждава и от братът на починалия, който я предава като веществено доказателство както и от назначените експертизи установяващи съдържанието му като метилов алкохол. Тоест, връзката от факти е последователна, припокриваща се, непротиворечива и многопластова като доказателствена конкретика с потвърждение не само от свидетели – преки очевидци и такива, които са косвени, но и от експертизи и веществени доказателства.

В потвърждение на горните показания са и тези на **св.А.М.**, който потвърждава, че М. М. и А. М. са отишли да вземат ракия, след което пристигнали в дома на М. като са взели и Ц.. Така че макар и свидетелят да няма информация откъде е взета ракията с оглед потвърждаването на останалата фактология припокриваща се със сведенията на останалите свидетели за тези обстоятелства може да се приеме, че става въпрос за същото време, същата

ракия и същият източник, от където е купена, а именно подсъдимия.Още повече, че на сутринта свидетелят потвърждава, че М. е починал, тоест и по отношение на времето също е налице пълно съвпадение на фактите. Малко по-късно идентични са последствията и по отношение на М.. Прави впечатление и още едно важно обстоятелство в показанията на свидетеля, че Ц. е казал на същия, че вечерта преди фаталните събития са пили ракия от пластмасова бутилка, а след погребението на М. му е споменал, че има пластмасова бутилка, в която е останало малко от въпросната ракия и да я вземе, за да я изследват. Тоест, у самият Ц. е имало подозрения за това, че купената от подсъдимия ракия е била причината за смъртта на М..

По отношение на **св.К.К.** и във връзка с обстоятелството, че защитата има сериозни възражения за достоверността на същите настоящият състав ще направи по-детайлен анализ, извън вече посоченото за този свидетел.

На първо място следва да се посочи и, че този състав на САС е на мнение, че няма основание показанията на свидетеля да не бъдат приобщени към доказателствения материал. Не може да се приеме тезата на защитата за предубеденост, противоречивост или друго свързано с некредитирането им.

Свидетелят много подробно, непротиворечиво и напълно добросъвестно пресъздава онова, което е видял и чул при неговите действия като полицай, на който му е било възложено да извърши специализирана полицейска операция във връзка с процесния случай. В тази връзка твърди, че първо са отишли в къщата на Б. и там са му показали пластмасови туби, които са останали от празненството със закланото прасе, от където са пили участниците като в едната туба имало червеникава течност с мирис на вино, а в другата жълтеникава с мирис на ракия. Същият сочи и, че лице на име Ж. също е било по време на акцията и е потвърдил, че той също е бил на свинската сватба и също е пил от бутилките, а жената, която е била в момента в къщата е споменала, че тези бутилки са били донесени от самия М.Б. след сбирката в дома им. Тя е предала на полицаите с протокол за доброволно предаване тези две бутилки.

К. е участвал и по време на претърсването в къщата на подсъдимия, за които действия описва какво е видял и как са протекли. Същият свидетел описва подробно разположението на къщата, сочи, че е видял дървена малка бъчва, която е била иззета. Имало е и стъклена бутилка със жълтеникава течност с мирис на ракия като и тя е била иззета. Свидетелят твърди и, че помещението над гаража имало мирис на алкохол или по-скоро на ракия. Прави впечатление, че К. е предложил на експерта Б. да проверят в сифона на мивката, защото е миришело силно на ракия, а вратата е била отворена, за да се проветрява, но разследващият полицай е отказал. Именно поради предположението, че е разливан алкохол свидетелят заедно с Б. са направили обход на къщата, защото са предположили, че въпросният алкохол е разливан някъде. В тази връзка свидетелят много детайлно описва и къде е видял контейнера за смет, на колко метра и в каква посока от къщата, включително и колко пълен е бил като там са открили и процесните пластмасови туби със забелязана в тях съвсем малко течност. В този смисъл няма как да се приемат тези твърдения на свидетеля за недостоверни, тъй като видно и от получената схема за разположение на контейнерите за боклук такива съществуват в непосредствена близост. И тук свидетелят е предложил на разследващия полицай да ги изझे, но същият отново е отказал. Въпреки това те са ги прибрали в служебния автомобил, запечатала ги и са ги предали на разследващия полицай, който е водил досъдебното производство – св.К..

Настоящият състав не може да се съгласи с възражението на защитата, че в случая не следва да се приобщават протоколите за доброволно предаване и извършените процесуално-следствени действия от свидетеля, тъй като същите противоречат на НПК. От една страна следва да се има предвид, че в случая К. не е участвал в качеството на лице извършващо процесуално-следствено действие претърсване и изземване. Същият в качеството си на полицаи като разузнавач в сектор „Криминална полиция“ в гр.Разлог му е било наредено да отиде в помощ на останалите негови колеги. В този смисъл откриването на въпросните туби от него са в качество различно от това на разследващ полицаи. Той ги е предал в рамките на позволеното в полицейското управление с протокол за доброволно предаване, което е в рамките на законосъобразното. Няма данни същите да са били манипулирани, няма данни да са били предавани на друго място или да са престоявали дълго време на място, където не се знае какво се е случило с тях. Напротив, те са били оставени в служебния автомобил като са били увити в чувал за по-голяма сигурност и без да са изваждани са били максимално бързо предадени на разследващия полицаи в ДП. Не може да се говори и за предубеденост на свидетеля, тъй като той е от гр.Разлог, не познава никой от гр.Якоруда и няма основание да дава сведения, които не отговарят на възприетото от него. От друга страна, същият контейнер, от който са иззети бутилките е на обществено място и ползване и не е нужно да има специално разрешение за изземването от тях на каквото й да е, а и още повече никой не е предполагал какво точно ще бъде намерено, кога и в каква връзка ще е със съществото на делото.

Други свидетели имащи отношение към установяване на фактите по делото са **Св.М.** – майка на починалия М. която също потвърждава, че синът ѝ е казал, че с М. са били при подсъдимия и са пили ракия. Симптомите са били същите – главоболие, загуба на зрение и повръщане. В тази връзка са и показанията на **св.А.М.** – майка на починалия М., която дава информация, че се е pilo ракия от бутилка „Кока Кола“ взета от подсъдимия.

По отношение на **св.И.В.** е важно да се спомене, че същият дава сведения в потвърждение на св.Каминаров. Станало ясно от посоченото от св.Ц., че всички вече описани лица са отишли на гости в подсъдимия и са пили от въпросната ракия от шише с надпис „Кока Кола“ с черен етикет купена за 6 лева. В потвърждение са и показанията на св.Р.Н. – баща на Н.Р.Н., който заявява, че по сведения на сина му са пили на „свинската сватба“, а на следващия ден му е станало лошо. Същото заявява и **св.Ц.К.** – живеела на семейни начала с И.Н., като пострадалият Н. е казал, че на свинската сватба са пили от ракия закупена от подсъдимия и след като му станало лошо на следващия ден поради съвременната намеса на лекарите е бил спасен, но с последствия и към настоящия момент.

В потвърждение на вече посоченото и от другите свидетели са показанията на **св.И.Н.**, който е бил пряк участник в „свинската сватба“ и разказва за това как е помогнал на М.Б. да заколят прасето на 26.12 вечерта и след като той е изкарал ракия го попитал от къде я взел, а той му отговорил, че я закупил от подсъдимия. Сочи и, че всички от свинската сватба са били в болница, което е още едно потвърждение за наличието на един общ източник, в случая от подсъдимия, на алкохол. **Св.П.С.** потвърждава, че лично в болницата в гр.Благоевград е разговарял с Б., който му посочил, че е купил ракия от подсъдимия, като преди това е пил от същата в неговия цех.

От показанията на **М.К.**, присъствал на пиенето на ракия в цеха на подсъдимия и този състав не може да кредитира онази част, която е свързана със сведенията, че починалият М. е донесъл ракията, от която са пили всички онези, които са пострадали. Тези

показания са изолирани, още повече, че от прочетените в хода на съдебното следствие и пред съдия не се споменава този факт, което е от съществено значение за обективната истина, а за първи път е посочен от свидетеля едва в хода на съдебното следствие пред окръжния съд. Самият свидетел също не дава логично обяснение за този пропуск освен, че не е бил питан за това кой е донесъл ракията. Следва да се има предвид, че конкретни въпроси е нямало как да се задават за тези обстоятелства, тъй като самият свидетел е трябвало да разкаже под формата на свободен разказ какво е видял и чул и няма как разпитващият да знае какво точно се е случила за определено обстоятелство. Освен това в досъдебното производство и на разпита пред съдия въпреки много подробните детайли за които разказва свидетелят прави впечатление, че точно това обстоятелство той е пропуснал да спомене, което води до извод за предубеденост. На следващо място този факт, че М. е донесъл ракията не се потвърждава и от никое други доказателство по делото, а напротив опровергава се от други свидетелски показания, които вече бяха коментирани във връзка с това обстоятелство.

Важни са показанията на **св.В.М.**, чиято леля е женена за подсъдимия. В този смисъл показанията на тази свидетелката са още по-значителни, тъй като въпреки роднинските си отношения с подсъдимия по сватовска линия, същата напълно добросъвестно разказва за това, че подсъдимият и неговия баща са варили ракия и са я продавали. Свидетелката е категорична, че е виждала бидони, които са миришели на джибри и ракия. Прави впечатление, че свидетелката е категорична, че лично си е купувала стек с цигари без бандерол от тъста на подсъдимия в неговата къща, като е била помолена да не казва, че от тях ги е купувала. Предлагали са й ракия също, която лично са продавали в бидони. В тази връзка са и прочетените показания на **св.Р.К.**, който сочи, че е купувал от подсъдимия ракия, която информация я дава в показанията си в досъдебното производство, докато отрича това в съдебното следствие при неговия разпит пред окръжния съд без да дава логични обяснения защо при разпита, който е много по-близо до деянието е дал едни показания, а пред съда три години по-късно други. Съдът приема, че следва да кредитира за това обстоятелство показанията дадени от него в досъдебното производство. Като потвърждение за предубедеността на неговите показания пред съда е и фактът, че същият твърди, че никога не е знаел, че прякорът му е Р., като точно обратното казват всички останали като **св.Д.Д.** например, който е бил с него на въпросния ден. Той освен това потвърждава, че К. е имал бизнес отношения с подсъдимия, което е допълнително основание да се приеме и известна предубеденост с цел прикриване на определени обстоятелства в полза на М.. Важно обстоятелство установено от св.Д., което се потвърждава и от други свидетели е, че те не са носили ракия в цеха на подсъдимия въпросния ден, а е имало такава на масата, с която е черпил М.. Още повече, че свидетелят е виждал и подсъдимият да подарява ракия на К., което е допълнително доказателство за нейното разпространение от страна на М..

В потвърждение на всичко посочено са и показанията на **св.А.К.**, който сочи, че баща му – Ю.М. заедно с други лица, сред които и М.Б., са взели ракия от подсъдимия, като отпреди това са пили от същата в цеха му, а на следващия ден е последвала смъртта. Този свидетел също потвърждава, че подсъдимият продавал ракия включително твърди, че е варил ракия при баба му и дядо му като това лично го е виждал. Свидетелят посочва, че бутилката, която са взели на въпросния ден от подсъдимия е 5 л.. Същата е била почти изпита и дадена на още един човек в квартала, което се потвърждава от показанията и на други свидетели, които вече бяха анализирани. В тази връзка са и показанията на **св.Д.П.а**,

която сочи, че също знае от синът си - М. К., че ракията е от подсъдимия. Същото твърди в показанията си **св.К.Х.**

Важни са и показанията на **св.М.Б.** – пряк участник в трагичните събития, който за въпросния ден в цеха на подсъдимият заявява, че последният е сипал „ракията“, от която е пил Б.. От М. взимал от същата ракия за т.нар. „свинска сватба“, където също са пили от нея. Свидетелят подробно описва кой е присъствал, какво са пили на коя дата и кой е дал ракията. Всичко това изцяло се потвърждава като сведения и от останалите свидетели, за които вече се направи анализ. Сочи и, че М.К. също е пил от тази ракия. Важно обстоятелство, което казва свидетелят е, че при бабата на подсъдимия има казан за варене на ракия като той лично е видял как М. си вари като освен подсъдимият и неговият дядо е присъствал по време на това производство и тази ракия сипана в 5 литрова бутилка от „Горна баня“ са я използвали за консумация с нещо за ядене. Разбира се, в този случай няма категорични сведения за какъв период от време става дума, поради което не може да се направи връзката с процесната ракия, че именно тя е произведена от подсъдимия, въпреки съмненията за това обстоятелство, но е достатъчен фактът, че М. в дълъг период от време е продавал и черпил с ракия, което прави още по-нелогично твърдението му за това, че М. е донесъл ракия, за да почерпи. За въпросната „ракия“ информира още един свидетел – **Ю.М.**, който също установява обстоятелства свързани с датите 24-25.12.2015 година. Става ясно, че дадената му туба е същата от минерална вода, за която вече множество свидетели дават показания.

В тази връзка са и показанията на друг очевидец – **св.Н.Н.**, който дава сведения в подкрепа на вече анализираното, а именно, че по време на т.нар. „свинска сватба“ той е пил ракия. След това описва всичко онова, което потвърждават и другите пострадали. Твърди, че преди това се е чувствал добре и не е пил друг алкохол освен бира. Потвърждава се фактът споменат и от другите участници на тази „сватба“, че „ракията“ е била взета от подсъдимия. Същото заявява и друг участник в това мероприятие – **св.Д.П.**

По отношение на показанията на **св.Н.К.** и настоящият състав като първоинстанционния не може да кредитира същите в частта относно това, че М. е донесъл ракия с автомобила си на 20.12.2015 г., тъй като това е напълно изолирано твърдение, което изцяло се отхвърля от останалите свидетели като не малка част от тях сочат, че подсъдимият не само е продавал ракия, но е и произвеждал такава, което не налага обстоятелството за носене на такава от страна на **Ю.М.**. Още повече, че това изцяло се опровергава и от неговите роднини и другите присъстващи в цеха на подсъдимия. Но дори и хипотетично да се приеме това обстоятелство, същото не дава никаква категорична причинно-следствена информация за процесния случай, тъй като става дума за една по-ранна дата от инкриминираната, а именно – 20.12.2015 година. Странно е и още нещо как свидетелят е запомнил точната дата за това обстоятелство, освен, че защото е било преди Коледа, като в случая не става въпрос за 24 или 23, а за датата 20.12.2015 г., която не се характеризира с нещо извънредно в неговия бит и ежедневие още повече, че когато е бил попитан по време на разпита пред окръжния съд за друго негово идване в края на септември при подсъдимия, той не си спомня дата, а става въпрос за година последваща 2015, а именно 2016. В допълнение показанията за докараните дървени изрезки от починалия М. и това, че е носил туба с жълта течност се опровергават и от неговия брат – **св.М.М.**, който е категоричен, че починалият никога не е носил дървени изрезки от подсъдимия. Последното се потвърждава и от **св.А.М.**. Налице е опровержение за това с каква кола се е движел починалият, което също оборва посоченото от **св.К.**. Тези обстоятелства се потвърждават и от друг свидетел –

Л.Н. – бил също от въпросната „ракия“, макар да не е бил на „свинската сватба“, но отново със същите симптоми. **Св.Ю.М.** също потвърждава във връзка със „свинската сватба“, че ракията е била взета от подсъдимия като и М. е бил от същата и се озовал с другите пострадали в болницата.

Въпреки голямото и изчерпателно количество доказателства събрани от първоинстанционния съд в хода на съдебното следствие, настоящият въззивен състав уважи допълнителни доказателствени искания на страните и преимуществено на подсъдимия и неговия защитник, свързани с изясняване в още по-пълна степен на обективната истина.

В тази връзка бе разпитан **св.АЛ. С. Ш.**, който е присъствал като поемно лице в дома на подсъдимия по време на извършеното претърсване и изземване. От осъществения разпит на поемното лице се установява, че същият е подписал протоколите за претърсване и изземване в дома на подсъдимия и в неговия цех. Прави впечатление, че при първото процесуално-следствено действие същият заявява, че е присъствал и гледал какво се извършва и дори описва какво е иззето, докато за цеха отрича, че е бил там, а твърди, че само е подписал протокола. При предявяването на протокола за второто претърсване и изземване отначало същият заявява, че подписът не е негов, а после се поправя, че е негов. Всичко това внася съмнение в спомените на въпросното поемно лице, още повече, че той се е подписал, че е прочел протокола и няма основание да се предполага, че му е оказван натиск за неговото подписване без да присъства на това процесуално-следствено действие, тъй като както при първото Т.а в дома на подсъдимия, където същият е присъствал, няма основание да се мисли, а и няма логично обяснение, защо да не присъства и в цеха при това претърсване. В този смисъл съдът приема посоченото и подписаното в протокола за достоверно, а не това, за което след толкова години – около 7 поемното лице отрича да е присъствало и прочело протокола.

Другото поемно лице – **св.М. М. М.**, опровергава посоченото от Ш. като сочи, че всички са присъствали по време на процесуално-следствените действия в цеха на подсъдимия. Той също потвърждава подписите си на двата протокола за претърсване и изземване.

Съдът по искане на защитника на подсъдимия изиска справка от община Якоруда за броя на лицата живущи на ул.“Витоша“ в гр.Якоруда, които са били към края на 2015 година 277 души, а бройката на поставените контейнери през същата година на същата улица е бил девет. Предоставена е и схема на разположението на тези контейнери (писмо със схема на л.219-220 от въззивното съдебно дело).

В хода на въззивното съдебно следствие бе разпитан и **св.А.Й. Б.**, който разказва за процесуално-следствените действия предприети на 27.12.2015 г. в къщата и цеха на подсъдимия. Свидетелят потвърждава посоченото от св.К. за намерените пластмасови туби с течност на дъното в метален контейнер извън къщата на подсъдимия. Потвърждава, че тубите са били иззети и запечатани, което е допълнително основание да се отхвърли възражението на адв.Т. за незаконосъобразност при това изземване извън вече отбелязаното в настоящите мотиви за този факт. И този свидетел потвърждава сведенията на К., че след това тубите са били предадени на разследващия полицай в районното управление. Същият потвърждава, че е бил използван за помощ свързана с това, ако е иззето нещо да се съдейства и прочие, но не е извършвал функции свързани със самото процесуално-следствено действие като проверка, претърсване и изземване, което потвърждава и св.К.. Тоест, нямал е разследващи функции. В този смисъл нито К., нито Б. са участвали в друго

процесуално качество и същите съобразно разпоредбата на чл.118, ал.1, т.3 НПК имат възможност да участват като свидетели в хода на производството.

Подсъдимият дава и обяснение по отношение на писмото на общ.Якоруда свързано с броя на контейнерите и схемата към него като сочи, че въпреки, че в писмото е посочена бройката 9, то реално са три, тъй като останалите са в пресечките. Настоящият състав не може да кредитира тази част от допълнителните обяснение пред САС на подсъдимия, тъй като видно от схемата и писмото, тези контейнери, макар и всички да не са на ул.“Витоша“ се установява, че част от тях са в преките до тази улица в непосредствена близост до същата и това по никакъв начин не опорочава отговорът на общината.

Като извод от целия доказателствен материал може да се изведе това, че извън някой части от обясненията на подсъдимия и посочените двама свидетели свързани с определени обстоятелства по отношение на това кой е донесъл ракията в цеха на подсъдимия по време на процесната вечер, всички останали доказателства и доказателствени средства са непротиворечиви, припокриващи и взаимнодопълващи се. По делото не са налице само косвени доказателства, но съществуват и гласни доказателствени средства на преки очевидци, които са в потвърждение и на множеството обсъдени в днешното решение експертизи. Всичко това води до заключението, че от обективна страна обвинението и авторството на деянието е доказано по един безспорен начин със съответното уточнение за квалификацията и част от инкриминираното, за което съдът ще вземе становище на по-късен етап.

С оглед на това така установената фактическа обстановка, както правилно е прието и от първия съд, дава основание да се приеме, че от обективна и субективна страна подсъдимият Т. М. М. е осъществил състава на престъплението по чл.351, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.350, ал.3, пр.1 и пр.3 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 НК, а именно, че същият в периода от 20.12.2015г. до 28.12.2015г. в гр.Якоруда, обл.Благоевград, при условията на продължавано престъпление турил в обръщение спиртни напитки(водно-алкохолни смеси със съдържание на метилов алкохол, не съдържащи етанол), предназначени за общо ползване, в които са попаднали опасни за здравето вещества – метилов алкохол(метанол), като от деянието е последвала смъртта на Ю. С. М., В. Д. М., С. И. М. и М. Ю. К., както и средна телесна повреда на М., Б., И.Н., Н.Н., и Д.П. и лека телесна повреда на Ж.П., Л.Н. и Ю.М. като престъплението е извършено по непредпазливост.

Правилно и законосъобразно първостепенният съд е приел, че от обективна страна са извършени няколко деяния, а именно:

1.На 20.12.2015г. в гр.Якоруда в дърводелски цех – стопанисван от „Лесоинвест-1“ ЕООД подсъдимият е турил в обръщение по друг начин, черпейки от въпросното питие (вид дарение) починалия Ю. С. М. с ЕГН ***** от гр.Якоруда.

2.На 25.12.2015г. на същото място, подсъдимият е продал за сумата от 6 лева за литър на починалите В. Д. М. с ЕГН ***** и С. И. М. с ЕГН ***** от гр.Якоруда 2 литра от спиртното питие, което му е било доставено за сумата от 12 лв, предназначено за общо ползване като вследствие на това:

На 26.12.2015г. е последвала смъртта на М., на 27.12.2015г тази на М. и средна телесна повреда на М..

3.На 25.12.2015 г. в гр.Якоруда в дърводелски цех на посоченото място турил в обръщение като дарил на М. Ю. Б. 3 л. водно-алкохолна смес със съдържание на метилов

алкохол като от това на 27.12.2015 г. последвала смъртта на М. К. и средна телесна повреда на Б., И.Н., Н.Н., Д.А.П., Ж.Л.П. и лека телесна на 28.12.2015г. на Л. А. Н. и ЮР. Р. М..

Основателно първият съд е приел, че доказателствата по делото водят до категоричния извод, че спиртната напитка, с която е черпен М. от подсъдимия и която е била продадена на М. и М. и подарена на Б. е представлявала водно-алкохолна смес със съдържание на метилов алкохол. Правилно е преценено и, че турените в обръщение спиртни напитки са имали общ източник от неустановено по делото лице, доставило тази напитка като „плодова ракия“ на подсъдимия, за която последният е знаел, че е домашна.

Същата водно-алкохолна напитка е била продадена за сумата от 12 лева на М. и М. и с установен в нея метилов алкохол с посочена концентрация различна в трите експертизи, но която разлика правилно първият съд отбелязва, че с оглед обяснението на в.л.В. се дължи на по-летливото състояние на метанола от етанола и заради обемите, времето и температурата се наблюдават изпарения и други фактори отразяващи се на концентрацията.

Факт, който е от съществено значение за изхода на делото и е категорично установен от всички вещи лица е, че независимо от различната концентрация процентното съдържание на метанол в процесните спиртни напитки, същата надвишава многократно максимално допустимата за спиртни напитки, което го прави опасен за здравето. Важно е да се отбележи и още един факт, също категорично установен, че спиртните напитки са с общ произход, за което съдът вече много детайлно посочи наличните доказателства, от които се прави въпросния извод.

На следващо място, правилно окръжният съд е наблегнал и че е налице изисквания резултат – смъртта на М. на 21.12.2015г., М. – 26.12.2015г., М. на 27.12.2015г., К. на 27.12.2015г. и средна телесна повреда на М. на 27.12.2015г., Б., И.Н., Н.Н., Д.П. и възникналата опасност - лека телесна повреда на Ж.П. на същата дата, а на 28.12.2015г. лека телесна повреда на Л.Н. и Ю.М. като всички много подробно са описани в мотивите на първата инстанция и настоящият съд няма какво повече да добави към медицинското им характеристика.

По отношение на субективната страна и настоящият състав е на категоричното мнение, че правилно и законосъобразно първостепенният съд е преценил, че отделните деяния включени в продължаваното престъпление са извършени по непредпазливост, въпреки възраженията в тази насока на поверениците. В тази връзка известната формула за този вид субективна страна, а именно, че подсъдимият не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици от деянието, че спиртните напитки, които е продал, дарил и така турил в обръщение на пострадалите лица, съдържат опасни за здравето вещества, но въпреки това е извършил това, с което да е бил наясно, че по-широк кръг от хора ще ги употребят, т.е. бил е длъжен и могъл да ги предвиди, изцяло припокрива процесния случай.

В случая основният въпрос, на който следва да бъде отговорено е – знаел ли е подсъдимия, че в спиртните напитки е имало опасно количество метанол и това да е било причината да тури в обръщение тази напитка? Отговорът на този въпрос е отрицателен, но от друга страна е важно да се има предвид, че макар прекият и евентуален умисъл да не е налице, то е от значение друг важен факт, че М. е бил наясно, още повече, че както се установи има категорични данни, че той е произвеждал и продавал ракия, че една подобна спиртна напитка неотговаряща на изискванията може да бъде опасна за здравето и вземайки от неизвестно лице такава домашна ракия е бил длъжен и е можел да предвиди, че същата има вероятност да бъде вредна за здравето. Доказателство за това е, че вкарвайки в

обръщение процесната спиртна напитка той е бил наясно, че същата не отговаря на изискванията на Закона за виното и спиртните напитки, но разбира се това не означава, че той е имал знанието, че процесната напитка е била със завишено съдържание на метанол. Още повече, че самият той я е рекламирал като „хубава домашна ракия“, каквито често се продавали и консумирали в този край. По делото има гласни доказателствени средства, които твърдят, че такава домашна ракия често се продава на пазара в гр.Якоруда. Тоест, след като подсъдимият няма категорични данни, от които да се установява, че въпросното питие е произведено от него, няма как да му се вмени пряк умисъл за знание за наличието на доказаните отровни съставки и оттам да се приеме, че умишлено я е разпространил като е турил в обръщение с цел да причини съответните последици. Така небрежността по отношение на резултата на всяко едно от деянията, тъй като той е бил длъжен във всеки от трите случая да предвиди, че може да настъпи телесно увреждане или смърт на лицата употребяващи спиртната напитка, макар и пряко да не е предвиждал, че туряйки в обръщение въпросната спиртна напитка е била с концентрация на метанол над допустимото, е налице.

В контекста на горното правилно като допълнителен факт изключващ прекия умисъл е посоченото от решаващата инстанция, че подсъдимият е черпил свои много близки приятели и хора, с които често е пиел и ял в неговия цех и не само.

Настоящият състав, както вече бе посочено при анализа на доказателствата, не може да се съгласи с частта от мотивите на първия съд, че са налице данни, от които се установява, че подсъдимият е изсипал в сифона на къщата си остатъка от питието и след това е захвърлил бутилките в кофата за смет, за да скрие, че е продавал и дарявал въпросната ракия. Действително има съмнения за това обстоятелство, но те не са категорично доказани. Факт е, че е миришело на алкохол в сифона, но не може да се установи какъв, от кой точно алкохол и кога е бил изсипан. Налице е и друг факт, че бутилките са били намерени в контейнера, но не може категорично да се заключи, че подсъдимият ги е изхвърлил. Единственото, което може да се приеме е, че течността в тези бутилки е същата като процесната въз основа, на която са настъпили въпросните събития и, че от нея подсъдимият е черпил лицата, които впоследствие са пострадали. Но дори и хипотетично да се приеме, че подсъдимият е извършил тези действия това е без значение по отношение на вината, тъй като това е станало едва на по-късен етап след като М. е видял какво се случва с хората, които са пили от неговата ракия, което отново не доказва наличието на пряк умисъл.

Друг е въпросът, както вече бе посочено, че поради обстоятелството, че процесната ракия е била доставена от неизвестно лице без гаранция за качество както се изисква по българското законодателство и като производител и продавач на ракия подсъдимият е знаел, че една непроверена спиртна напитка, която е домашно изработена от неизвестен източник крие своята опасност е проявил небрежност, поради което правилно първият съд е приел тази форма на субективна страна на всяко едно от деянията в продължаваното престъпление.

По отношение на продължаваното престъпление също няма какво повече да се добави към отбелязаното от първия съд. Налице е доказана три пъти продажба на въпросното питие, включително като е турил или подарил в обръщение тази напитка, която е била с над допустимото съдържание на метанол от един източник, която правилно сочи окръжният съд се потвърждава и от самия подсъдими, макар и с обясненията, че неустановеното лице е починалия М., което както вече бе посочено не се приема и от настоящата инстанция. Освен

това отделните деяния са извършени през непродължителен период от време при една и съща обстановка и еднородност на вината.

Правилно е прието от окръжния съд, че от обективна страна се доказва за трите деяния, че въпросната ракия е била предназначена за общо ползване и това се е знаело от подсъдимия което се установява от начина, по който е била разпространявана на различни хора в неговия цех чрез продажба и черпня/дарение, като по този начин е достигнала и до други лица от т.нар. „свинска сватба“, а и след това.

Правилно е прието, че по отношение на субективната страна във връзка със субективната такава всяко от деянията представлява продължение на предшестващото, като всичко това обективира състава на чл.351, ал.2 НК като квалифициран такъв с оглед на наличието на смърт поне на едно лице.

Следва да се направи и известно уточнение с оглед на посоченото в мотивите на окръжния съд свързано със съставомерността и телесните увреждания. Видно и от трите алинеи на чл.350 НК освен смъртта като квалифициращо обстоятелство е засегната и средната телесна повреда, а леката се съдържа в съставомерния елемент - опасността за здравето(чл.350, ал.1 НК), която в случая е била налице като само бързите действия на медицинските служители са предотвратили леталния изход. В този смисъл няма как да не се приеме, че и лицата и с лека телесна повреда имат качеството на пострадали извън случаите на причинена средна телесна повреда и смърт.

На следващо място правилно първият съд е приел и, че не е доказано обвинението за това, че подсъдимият от неустановена дата на 2015 г. до 26.12.2015г. в гр.Якоруда по неустановен начин турил в обръщение спиртно питие за общо ползване с метилов алкохол като вследствие на това на 29.12.2015г. е последвала смъртта на Р. Д. Т., и от неустановена дата на 2015г. до 27.12.2015г.в гр.Якоруда поради същия начин и причина е настъпила смъртта на С. С. Г. от гр.Якоруда, за което настоящият състав подробно взе становище и се аргументира каква е причината за недоказаността на това обвинение като основаното е, че не се събраха доказателство именно подсъдимия да е турил в обръщение тези спиртни напитки купени от „Благолашова“ лафка и в бутилка от 500 мл. с надпис „Ice tea Victoria“. Действително по делото се установи идентичността на концентрацията на метанол и въпросната напитка, но не се събраха доказателства, които по безспорен начин да установяват, че именно подсъдимият е турил в обръщение тези спиртни напитки и тъй като една осъдителна присъда не може да почива на предположения правилно и законосъобразно в съответствие с чл.303, ал.1 НПК първият съд е постановил оправдателна присъда в тази част.

По отношение на вида и размера на наказанието:

Този състав на САС изцяло се солидаризира с анализа на първостепенния съд по отношение индивидуализацията на наказанието на подсъдимия. Окръжният съд е съобразил всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства и се е възползвал от възможността да съпостави същите с личността на подсъдимия и деянието, което той е осъществил. В тази връзка като смекчаващи такива САС няма какво повече да допълни към онова, което е отбелязано в мотивите на решаващата инстанция, а именно, че М. е неосъждан, семеен, трудово ангажиран както и това, че частично с процесуалното си поведение и по-конкретно обясненията си допринася за изясняване на обективната истина.

Основният въпрос, който е бил разискван от първия съд е какво налага постановяването на ефективна присъда в максималния ѝ размер. В случая от една страна се

констатира, че същите са налични и би трябвало да се отразяват върху индивидуализацията на наказанието.

От друга страна, обаче, не може да се пренебрегне основното отегчаващо обстоятелство и това е високата степен на обществена опасност на конкретното деяние. Тук става въпрос за престъпления срещу народното здраве, които по своя характер и последици засягат множество лица и имат трайни или фатални последици върху живота и здравето на населението. В допълнение правилно е отбелязано от съда, че високата степен на обществена опасност се задълбочава и от обстоятелството, че престъплението е продължавано и всяко едно от деянията в него включва по-тежко наказуемия състав на чл.351. В допълнение, освен смъртта, трите леки телесни повреди и петте средни по делото е налице и смъртта на четири лица. Не е за пренебрегване и още едно важно обстоятелство, че повечето от починалите лица, а и не само са били млади хора, които са се грижили за семействата и родителите си не само морално, но и материално, тъй като са били в работоспособна възраст.

Съпоставяйки отегчаващите и смекчаващите отговорността обстоятелства в случая се констатира, че по-скоро съществува своеобразен баланс, което, ако се приеме буквално, ще трябва да доведе и до промяна на определеното наказание. В случая един такъв подход може да се приеме частично, тъй като действително смекчаващите отговорността обстоятелства макар и няколко на брой не са от Т.а естество, че съпоставени с отегчаващите до доведат до различно заключение от това, че по отношение на подсъдимия най-целесъобразното и отговарящо на целите в чл.36 НК наказание следва да е Т.а, което да е към максимално предвиденото в НК, което законодателят е определил до 5 години „лишаване от свобода“. Тоест, към момента на постановяване на присъдата окръжният съд правилно е преценил, че този размер е най-целесъобразен и справедлив.

От друга страна, обаче, с оглед изтеклият период от време, което е самостоятелно смекчаващо отговорността обстоятелство и допълнително влошеното семейно положение на подсъдимия – смъртта на неговата съпруга и това, че същият остава вдовец с грижа за децата си, които представляват две нови обстоятелства, САС прие, че следва да намали наказанието от 5(пет) на 4(четири) години 6(шест) месеца „лишаване от свобода“. Един такъв подход не противоречи освен на материалния закон, но и на изградената съдебна практика при определяне на наказанията, а напротив. Действително, подсъдимият е семейно ангажиран, със сравнително добри характеристични данни, въпреки, че по делото се събраха доказателства и за противното, същият е трудово ангажиран, въпреки, че видно от неговите навици именно на работното си място е събирал свои познати и приятели като почти ежедневно се е употребявало алкохол, а и там както вече се посочи при анализа на доказателства се е произвеждала ракия, която се е продавала, макар и в друг период от време. В този смисъл сравнявайки посочените смекчаващи отговорността обстоятелства с тежестта на обвинението - много жертви и пострадали лица с различни телесни повреди, опасността, която е възникнала за множество хора с оглед небрежното отношение на подсъдимия към осъществяването от него деяние, липсата на каквато и да е критичност при разпространението на въпросната спиртна напитка, води след себе си до категоричния извод, че смекчаващите отговорността обстоятелства са от толкова незначително значение по отношение на индивидуализацията на наказанието, че не могат да се отразят по начин, за да се намали същото до степен да бъде по-различно от Т.а към максималното, а именно 4 и 6 (четири години и шест месеца) „лишаване от свобода“. Ако се приеме аргумента за по-леко наказание, каквото е искането на защитата като алтернатива, ще трябва да се отговори, дали

то ще има някакъв поправителен или възпитателен ефект както по отношение на личността на децата, така и на обществото, т.е. ще бъде ли изпълнено изискването за генералната и специална превенция визирана от законодателя. Отговорът и на този съдебен състав е категорично отрицателен, защото един такъв вид престъпление изисква и съответно наказание, тъй като отражението върху другите членове на обществото ще бъде, че разпространението на спиртни напитки, които не са проверени и сертифицирани може да доведе до тежки последици като процесните, а традицията сред българското население в производството и продажба на такъв тип домашни напитки води след себе си, ако не се реализира съответната превенция, до възможни други рискове с отражение върху здравето. Смъртта на множество лица, средните телесни и леките такива на други осезаемо се отразяват не само върху пострадалите и преживелите лица, но и на много голям кръг хора около тях, особено върху населението на едно малко населено място каквото е гр.Якоруда. В допълнение това рефлектира не само физически, но и психически върху бъдещето развитие на това населено място. Именно поради тази причина така определеното наказание се явява единственото не само отговарящо на целите на закона, но и справедливо. Та, което ще има ефектът предвиден от самия законодател. Противното ще представлява една неоснователна и отрицателно отразяваща се като неефективна последица, характеризираща се с неоправдана благосклонност непочиваща на каквито и да е обосновани аргументи.

Що се отнася до предявените граждански иски и аргументацията на първия съд за тяхното частично уважаване то тук отново въззивната инстанция няма какво повече да допълни. Съдът е съобразил всички налични гласни и писмени доказателства и доказателствени средства и по справедливост е уважил посочените от него граждански иски. За М. от 150 000 лева за починалия М., за Х.М. от 150 000 лева за починалия М. за А. и С.М.и от по 150 000 лева за починалия М., за Д. П.а и А.К. от по 150 000 лева и за Д.К. от 10 000 лева за починалия М.К., на К.Е.Х., С.К. и Д.К. за сумата от по 80 000 лева като за К.Х. искът е уважен изцяло. За наследниците на всички починали лица първият съд изключително подробно се е спрял защо частично приема по-голямата част от исковите, каква е причината да ги отхвърли над горницата, защо приема за един от наследниците пълния размер. Съобразил е всички налични доказателства, коментирал е съществуващите връзки между починалите и наследниците, които са от всякакво естество – семейно, емоционално, материално и други. В този смисъл съдът напълно аргументирало е и определил размера на обезщетенията, с които САС се солидаризира като намира за безпредметно да преповтаря мотивите на първия съд.

Не на последно място окръжният съд правилно е съобразил пряката причинно-следствена връзка между деянието и причинените увреждания или смърт, коментирано е и лечението по отношение на уврежданията, последиците, които са настъпили и които и към настоящия момент са налице и които значително затрудняват живота като при част от пострадалите изцяло деактивират същите от нормално функциониране свързано с работа и последици.

Същото се отнася и за уважените обезщетения за телесните повреди, а именно осъждането на подсъдимия да заплати на гражданските ищци М.Б., Н.Н. и Ю.М. по 20 000 лева, на И.Н. от 30 000 лева, на Ж.П. и Ю.М. от по 10 000 лева за причинените средни телесни повреди.

По отношение на възраженията на страните в процеса и поверениците дадени в хода на съдебните прения пред САС и в депозираните въззивен протест, жалби и

ДОПЪЛНЕНИЯ КЪМ ТЯХ:

С въззивния си протест и допълнението към него прокурор към Окръжна прокуратура – Благоевград акцентира основно върху това, че не е следвало да се приеме становището на първия съд, че деянието е извършено по непредпазливост, тъй като подсъдимият е знаел за метиловия алкохол в опасни граници, който е турил в обръщение. Изводът за това прокурорът прави от факта, че подсъдимият е знаел, че спиртната напитка предлагана в пластмасови бутилки не е сертифицирана, което от своя страна е следвало да знае поради факта, че самият той е производител на ракия. Сочи се, че евентуалният умисъл се извежда и от още едно обстоятелство, че по делото било доказано, че М. е излял опасната спиртна напитка в канализацията, за да прикрие следите си, а е оставил само онази, която била с нормално съдържание на метилов и етилов алкохол. Друго доказателство за въпросния извод според прокурора е и фактът, че ракията била продавана за по 6 лева.

Настоящият състав не може да възприеме едно Та възражение и в този смисъл в настоящото решение на няколко пъти се даде отговор поради каква причина. Във връзка с отговора на възражението само ще се допълни, че от една страна по делото не бяха събрани категорични доказателства за авторството на изсипания алкохол в сифона и точно процесния ли е бил това. Има единствено предположение, че по всяка вероятност става въпрос за нещо подобно, но както е известно в наказателното право с предположения не се бори. Но, дори и хипотетично да се приеме версията на прокурора, че подсъдимият е изсипал процесната ракия, за да прикрие следите си (като тук е важно да се отбележи, че хипотетично това е станало едва след деянието след като той на по-късен етап разбира за проблема) това отново не доказва евентуален, а още по-малко пряк умисъл, а напротив точно непредпазливост под формата на небрежност, тъй като към момента на осъществяване на деянието той не е бил наясно със съдържанието на въпросната ракия и концентрацията на метанол, но е бил длъжен и е могъл да го предвиди с оглед на обстоятелството, че става въпрос за покупка на домашен такъв. Не може да се говори с категоричност и дали неизясненият продавач на процесната „ракия“ е бил или не лицензиран, тъй като нищо не се знае за първоизточника, тоест и тук са налице само предположения.

Това, че подсъдимият не е пил от ракията също не е гаранция за пряк или евентуален умисъл тъй като както стана ясно от доказателствата по делото той е пиел преимуществено вино и много рядко ракия, а в случаите за които става въпрос освен ракията е имало на почерпката и вино, което той го е предпочел.

Липсата на пряк или евентуален умисъл се доказва и от факта, че с почти всички лица, които са били с тежки последици или починали и особено с М., подсъдимият е бил в много близки, а с някои и в приятелски отношения, което прави още по-абсурдно твърдението, че той е искал да ги умъртви или нарани чрез пряк или евентуален умисъл, тъй като липсва и мотив за това. Другите основания за приемане на формата на вината – непредпазливост вече бяха отразени и е безпредметно да се преповтарят.

Що се отнася до оправдателната част от присъдата за починалите Т. и Г. настоящият състав вече взе отношение в решението си като подробно изясни защо приема мотивите на първата инстанция за правилни и законосъобразни. Изводът на прокурора, че след като Б. са били в роднински отношения с подсъдимия и времето, през което са станали процесните събития съвпада със смъртта на двете лица и същата е идентична като симптоми по никакъв начин не може да бъде доказателство за пряката причинно-следствена връзка. Това е така,

тъй като от една страна не е известен първоизточникът на въпросната ракия и е напълно логично същата да е била разпространена освен на подсъдимия, но и в други части на града, включително и в лафката. От друга страна едно Та заключение се явява напълно голословно и почиващо единствено да предположения.

Във въззивната жалба на подсъдимия и неговия защитник се твърди, че било доказано, че М. е турил в обръщение процесната напитка, поради което не бил доказан приноса на подсъдимия за производството и разпространението ѝ. Също не било изяснено каква е връзката между намерените бидони и подсъдимия. На тези възражения вече бе отговорено подробно в настоящото решение.

Другото възражение на защитника е това, че съдът не бил изискал резултатите от направените изследвания от експертите от СХТЕ и не била назначена нова такава, заради нейната необоснованост.

Видно от първоинстанционното разглеждане на делото защитникът и подсъдимия не са направили възражение за необоснованост на СХТЕ и са дали съгласие за нейното приемане. От друга страна, въпросните експертизи са изключително професионално изготвени, подробни и обосновани, а експертите са отговаряли на всички допълнителни въпроси в хода на съдебното следствие. Не може да се приеме и това, че неизискването на резултатите от експертизата е съществен проблем за обосноваността, тъй като всички резултати и това въз основа на какво е достигнато до тях е посочено в самата експертиза и от разпита на самите вещи лица. Освен това не се наблюдават неясноти и противоречия във въпросните експертизи и в този смисъл е нямало каквито и да е основания за назначаване на допълнителни или нови такива.

Възражението, че не било изяснено, дали е имало кражба на метилов алкохол от някакви предприятия и, дали е имало отравяне с метилов алкохол в района са напълно неотнорми доказателствени искания и правилно първият съд ги е отхвърлил, същото направи и въззивният съд, а онези доказателствени искания, които се поставиха от адв.Т. бяха уважени и в този смисъл приложени по делото, за което и САС направи своя анализ.

Във въззивната жалба и допълнението към нея на адв.А. – повереник на М., М.и, Т., К.и, като следва да се отбележи за пълнота, че в хода на въззивното производство конституирани като частни обвинители и граждански ищци бяха правоприемниците на починалата Р. Р. Т. – А. Д. Ш. и Х. Д. Т. в каквата връзка е и приложеното по делото удостоверение за наследници. Повереникът не е съгласен с извода на първия съд, че в случая има небрежност като сочи и, че окръжният съд е изложил мотиви за пряк умисъл защо не е налице, но не и за евентуален. Липсата на мотиви за евентуален умисъл и това дали същият съществува не представлява порок при анализа на доказателствата от правна и фактическа страна. Още повече, че настоящият състав коментира в отговора на възраженията и защо не е налице евентуален умисъл. Въпреки това в отговор на възражението ще допълни, че няма как да се приеме, че за евентуалния умисъл се установявало от действията на М. по изхвърляне на напитката и това, че това че той не е пил от нея, което както вече се обясни не е доказано по безспорен начин.

С оглед на обстоятелството, че всички повереници, а и прокуратурата правят едно и също възражение свързано с наличието на евентуален умисъл, настоящата инстанция ще е необходимо да навлезе в малко по-детайлен анализ, за да стане още по-ясна нейната аргументация.

За да е налице евентуален умисъл в съзнанието на дееца трябва да има представа за

общественоопасния характер на извършеното деяние и неговите последици, към които деецът трябва да се стреми, макар и да не ги иска, но ги допуска и се съгласява с евентуалното им настъпване. Това, че подсъдимият е продавал не купена с бандерол ракия, а домашна такава по никакъв начин не доказва знанието му, че е съзнавал, че в нея се съдържа метанол или други опасни за здравето вещества. Тоест, в случая няма доказателство, че той взимайки тази ракия от неизвестен доставчик е знаел, че в нея има високо количество на метанол и, че въпреки неговото знание това не го е спряло да тури в обръщение същото с ясното съзнание, че това ще има тежки последици за неговите близки и приятели, с които от години пие и яде. Още по-абсурдно звучи и твърдението, че всичко това той е продължил да го осъществява като е турил в обръщение, предоставяйки на своя роднина в описаната лафка, спиртната напитка с ясното съзнание, че това ще доведе до въпросните последици по отношение на напълно непознати лица, рискувайки по този начин да понесат отговорност и други – негови роднини като посредници в тази продажба. Едно Т.а твърдение е напълно голословно, неотговарящо на доказателствата по делото, напълно безмотивно като поведение от страна на М. и противоречащо на елементарната житейска логика.

Няма и противоречие в мотивите, както се твърди в жалбата, по отношение смъртта на Т., тъй като съдът приемал от една страна, че има общ източник за всички останали, а за Т. това го отричал с обосновката за липса на такава причинно-следствена връзка. Напротив, съдът е казал, че е факт, че има общ източник за смъртта при останалите лица, докато при Т. и Г. това не е доказано поради причина, че роднинската връзка на Б. с М. без други преки или косвени доказателства за това обстоятелство, не е достатъчно основание за осъдителна присъда, а само предположение, което е в противоречие с изискванията на НПК.

Във въззивната жалба и допълнението към нея на адв.Б. – повереник на частния обвинител и граждански ищец А. И. М. отново се застъпват позиции за неправилност на присъдата в частта относно оправдаване по първоначалното обвинение и осъждане за непредпазливост. САС не може да се съгласи с твърдението, че окръжният съд е изопачил анализа на доказателствата като не е обсъдил същите в своята цялост и е дал тежест на защитните такива. Напротив, съдът е анализирал изключително подробно, всестранно, поотделно и в съвкупността им всички доказателства, а направената от него оценка и анализ не са едностранчиви. За това вече бяха дадени в настоящото решение становища и оценки. САС не може да се съгласи и с твърдението, че делото „изобилствало“ с доказателства, от които ставало ясно, че М. добре е съзнавал наличието на опасно за здравето вещество вследствие, на което умишлено го е разпространил. По делото липсва каквото и да е доказателство за това, за което вече многократно бе посочено, а наличието на хипотетично предположение не представлява доказателство, което може да се постави в основата на една осъдителна присъда.

САС не може да се съгласи и с възражението за ниското обезщетение за пострадалата М., тъй като първият съд изключително подробно е обяснил каква е причината за определения от него размер като е дал подробен анализ и въз основа на какви доказателства се е стигнало до този извод. САС изцяло се солидаризира с това и няма какво повече да допълни, поради което намира за безпредметно да обременява настоящото решение с преповтаряне на доводите в първоинстанционното решение.

Във въззивната жалба и допълнението към нея на адв.Т. – служебен повереник на Н.и, Б., М., П., М. е отбелязано, че се прави възражение за оправдаването по първоначалното обвинение и моли за повишаване на обезщетението. На въпросните възражения съдът вече

отговори във връзка с аналогичните доводи при другите въззивни жалби.

По възраженията в хода на съдебните прения:

Тези на адв.Б. са по отношение на субективната страна и това, че подсъдимият е действал при евентуален умисъл. Извън вече коментираното в настоящото решение, различното е свързано с това, че защитникът е на мнение, че М. добре е осъзнавал в кои спиртни напитки е имало опасно количество метанол и в кои не. САС счита, че за това обстоятелство липсват каквито и да са категорични доказателства, като единствено може да се приеме, че има някакво предположение за същото. В никакъв случай не е доказателство за това посоченото от защитника, че подсъдимият се е опитал да се освободи от ракията. Напротив, както вече многократно бе посочено, за това обстоятелство липсват доказателства водещи до факта, че точно подсъдимият е изсипал процесното питие, а не друг, че въобще е имало изсипване и какво точно е било това.

Макар и съдът вече на няколко пъти да отговори подробно защо приема, че не е налице евентуален умисъл то с оглед обстоятелството, че голяма част от пледоарията на защитника се основава върху твърдението, че тъй като при осъществяване на изпълнителното деяние подсъдимият може да действа с всяка една от нормите с умисъл или непредпазливост, но по отношение на настъпването на вредите – общественоопасният резултат, законодателят не е предвидил отговорност за умишлено причиняване на смърт или телесни повреди, САС изцяло се съгласява с изразеното от теоретична гледна точка, тъй като този принципен анализ на процесната норма е правилен и поради тази причина няма как настоящият състав да не се съгласи с адв.Б.. Проблемът тук е другаде, че в случая не е било налице знание от страна на подсъдимия за съдържанието на метилов алкохол над нормите във въпросната напитка и резултатът няма никакво отношение за съставомерността на процесното деяние реализирано при форма на вината непредпазливост. Факт е, че един от аргументите, но в никакъв случай не единствен, на окръжния съд е бил, че М. с оглед приятелските му отношения с пострадалите лица е нямало как да поиска тяхната смърт или телесно увреждане, но за да се реализира евентуалния умисъл резултатът е следствие от първата предпоставка на субективната страна и основна такава, а именно знанието. Както е известно, за да е реализирано едно деяние под формата на евентуален/косвен умисъл деецът е трябвало да предвижда вероятното настъпване на конкретните общественоопасни последици като е съзнавал общественоопасния му характер като е допускал настъпването на резултата. Тоест, интелектуалният момент се изразява в това, че деецът е предвиждал само вероятното настъпване на конкретните последици като е съзнавал общественоопасния му характер. В случая М. трябва да преследва определени последици, които не са престъпен резултат на осъществено посегателство, като дори в съдебната практика се приема, че целеният резултат може да бъде и правомерен. Именно поради тази причина тук общественоопасните последици са възможен, вероятен косвен резултат от деянието и за това умисълът се приема и като косвен. В допълнение при тази форма на умисъл М. е трябвало да има познание за възможното или евентуално – вероятно настъпване на последиците, които са съставомерен резултат на престъплението му като оттук идва и наименованието евентуален умисъл. Тоест, подсъдимият давайки „ракията“, независимо дали я продава или подарява, е трябвало да има категоричното съзнание за общественоопасния характер на деянието – да е съзнавал, че във въпросната т.нар. ракия има опасно количество метанол. При волевия момент на евентуалния умисъл вече същественото е допускането на въпросните последици, тъй като въпреки, че ги е предвиждал, т.е. не ги е целял пряко както е при прекия умисъл, той задължително е

трябвало да се съгласява с тях, примирявайки се с тяхното настъпване, едва ли не да се е отнасял с безразличие към същите, стига да постигне набелязаната цел. При М. такава цел на първо място не се наблюдава, тъй като той е дарявал или продавал на приятели и познати въпросната напитка за символична сума и това по никакъв начин не може да се приеме, както се твърди от прокуратурата и поверениците за доказателство за евентуален умишъл. Той е предприел тези действия и много време преди това през годините когато също е събирал приятели и познати като е продавал или черпил всички с някакъв алкохол. Не може да се приеме и, че има доказателства, че знаейки за вредното съдържание на ракията, същият е допускал смъртта или вредните последици на познатите и приятелите си, с които е ял и пил години преди това ежедневно и това му е било напълно безразлично, а именно, че същите могат да се увредят трайно или да починат. В този смисъл, въпреки правотата на адв.Б. за вредните последици, това в процесния случай няма никакво значение, тъй като тук първопричината и основното е липсата или не на знанието. В тази връзка следва и да се отговори на същите възражения на адв.А. и адв.Т..

По отношение на гражданските искиове поверениците твърдят, че съдът не е съобразил освен физическите, но и психическите последици от деянието. Напротив, съдът е взел предвид това и в този смисъл се е мотивирал като справедливо е определил размера на обезщетението. Същото се отнася и до възраженията на адв.А..

По отношение на адв.Т. и неговите възражения този състав не може да приеме, че в обвинителният акт не било описано по какъв начин М. е знаел, че питието е опасно, за да се докаже прекия умишъл. Следва да се обърне внимание на защитникът, че първият съд споделя именно едно Т.а становище и за това приема, че доказателства са за извършено деяние по непредпазливост, а не при пряк или евентуален умишъл.

Не може и да се приеме защитната теза на адв.Т., че поради масовия характер на производство на домашен алкохол това не бил изолиран случай, тъй като по делото, а и не само няма каквито и да е данни, че в посочения времеви период има други случаи на отравяне с метанол.

Не може САС да се съгласи с твърдението за негоден обвинителен акт, тъй като е видно, че същият изцяло отговаря на изискванията на НПК. Още повече, че адв.Т. не се мотивира с конкретика защо приема за факт едно Т.а твърдение. Що се отнася до възражението му за Т. и Г. следва да се отбележи, че в тази част е налице оправдателна присъда, която е възприета и от въззивната инстанция.

По отношение на това, че имало множество доказателства за това, че М. е донесъл процесната ракия и за това няма как този състав да се съгласие, тъй като както вече подробно бе посочено, единствените лица, които сочат нещо подобно са К. и М., като К. дори не е категоричен за това, а сочи, че е видял как М. сваля от автомобила си някакви туби, които предполага, че са алкохолна напитка. Други сведения за това липсват по делото, докато съществуват редица други доказателства, които изцяло оборват защитната теза на подсъдимия и за това настоящият състав, а и първият съд са представили аргументи. Същото е и със показанията на св.К., който казва, че чул, че М. черпи от неговата ракия, което не се потвърждава от нито един от останалите участници в събитието, а напротив се твърди, че ракията е била на подсъдимия, но дори и да се приеме тази недоказана хипотеза, това, че свидетелят е чул, че М. черпи от неговата ракия не изключва факта, че всички са пили от ракията на М..

По отношение на възражението на адв.Т., че подсъдимият никога не е пил ракия, а

само вино, то същото не е изцяло вярно, тъй като както е видно при анализа на доказателство, рядко, но понякога М. е употребявал ракия, но в случая това е без значение, тъй като това не е по никакъв начин в причинна връзка с осъществяване на самото деяние.

По отношение на възражението за това св.К. в какво качество е участвал в процесуално следствените действия, съдът вече взе становище за това, като само трябва да се отговори на възражението, че не отговаря на истината, че само той е почувствал миризмата от ракия в сифона, като за това при анализа на доказателствата този съд коментира въпросните гласни доказателствени средства като тези на св.Б.. Това, че разпитаните свидетели – поемните лица Ш. и М. не са видели как К. и Б. отиват до контейнера и да са открили туби е напълно логично, тъй като същите са участвали като свидетели при процесуално-следственото действие в обекта и не са следили другите лица, които са били там в друго качество-подпомагащи разследващите органи, а още повече, че и К. и Б. сочат, че откривайки тубите в контейнерите веднага след това ги запечатали и сложили в автомобила. Друг е въпросът, че самите поемни лица не си спомнят много от обстоятелствата последвали при тези действия преди повече от 6 години.

Не се приема и становището на адв.Т., че Б. има друго процесуално качество и за това не може да участва като свидетел. Напротив, Б. е присъствал само като технически помощник и не е извършвал действия по разследването във връзка с вписването му като такъв в протокола. Тоест, в случая не е налице хипотезата на чл.118, ал.2 НПК, а тази на чл.118, ал.1, т.3 НПК.

Не може да се приеме и твърдението, че въпросните туби намерени в контейнера не са приобщени по реда на НПК, тъй като същите са предадени с протокол за доброволно предаване и за тях са изпълнени всички изисквания на закона, които са позволени, за което съдът взе подробно становище в настоящото решение. Няма основание да не се кредитират и показанията на К. за това обстоятелство – намирането и предаването на тубите. Това, че същите не са предадени още същата вечер, а по-късно не е основание за отхвърлянето им, още повече, че те са подкрепени и от показанията на св.Б..

Не може да се приеме и възражението, че след като на тази улица живеят близо 900 души, което е хипотеза, въпреки, че защитата твърди, че не следва да се основаваме на хипотези, нямало как да е доказано, че тези туби са изхвърлени именно от дома на подсъдимия и са процесните. По делото от една страна става ясно, че този контейнер е най-близо до дома на подсъдимия и обслужва основно него. От друга страна, същите тези туби са били идентични с други, в които се е продавал алкохол. На следващо място, ако беше вярна хипотезата на адв.Т. и някой бе изпил това съдържание от тези туби, а не процесните лица със съответните увреждания и смърт, то при всички случаи това щеше да стане известно с оглед на факта, че пострадалите и болни в гр.Якоруда ходят в един и същи медицински центрове и заради отзвука на този случай е невъзможно да е имало и други подобни без да се разбере за тях и да не бъдат включени в разследването.

Не може да се приеме и възражението за недоказаност на общия произход на въпросната алкохолна смес. Действително няма как да се докаже пълна идентичност на метанола, но не е без значение фактът, че има сравнително изследване от трупни находки и остатъкът в намерените бутилки от една страна и от друга напълно еднакви симптоми на всички пострадали и починали и не на последно място времето на настъпване на последиците и това, че същите са били на едни и същи места в цеха и на „свинската сватба“

пили са от еднаква ракия, купена или подарена от М., които са достатъчни като доказателства за общност на произхода, ведно, разбира се и с експертните заключения.

Не може да се приемат възраженията за безкритично кредитиране на показанията на пострадалите и К., тъй като същите са много детайлно и подробно анализирани и съпоставени с други доказателства, които ги подкрепят, което направи като допълни тези доказателства с други в хода на въззивното съдебно следствие и допълнително анализира същите и САС. А що се отнася до К. и неговите близки отношения с разследващите и по-конкретно прокуратурата и за това неговите показания са били предубедени за това обстоятелство липсват доказателства, тези твърдения са голословни, но дори и същият да е бил в близост до разследващите, това е напълно резонно с оглед качеството му на експерт – криминална дейност какъвто е бил и Б.. Същото се отнася и до твърденията, че на К. не следвало да се има вяра, тъй като той имал желание да расте кариерно. Едно Т.а твърдение е напълно голословно, а и извън всякакви критерии за това кога едно лице следва да се кредитира като свидетел и кога не.

По отношение на разносните следва да се отбележи, че поради факта, че допълнително в хода на въззивното съдебно производство бяха направени такива в размер на 70 лева, то подсъдимият следва да бъде осъден и за това.

При служебна проверка, въззивният състав не констатира наличието на допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на присъдата.

Мотивиран от така изложеното и на основание чл.337, ал.1, т.1 вр. чл.334, т.3 и т.6 от НПК, VIII състав на САС - НО,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда №903182/15.07.2020 г. по описа на НОХД№88/2018г. на Окръжен съд – Благоевград, 4 състав в частта относно наказанието като намалява същото от 5(пет) години „лишаване от свобода“ на 4(четири) години 6(шест) месеца „лишаване от свобода“.

ОСЪЖДА подсъдимия Т. М. М. да заплати в полза на САС сумата от 70(седемдесет) лева представляваща направени разноски по делото както и 5 лева д.т. за служебно издаване на изпълнителен лист.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението може да се обжалва и протестира пред ВКС в петнадесетдневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено и обявено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____